

A8-0427/2018

5.12.2018

ZIŅOJUMS

par stāvokli sarunās par Eiropas nākotni
(2018/2094(INI))

Konstitucionālo jautājumu komiteja

Referents: *Ramón Jáuregui Atondo*

Atzinuma sagatavotāja (*):
Ivana Maletić, Ekonomikas un monetārā komiteja

(*) Iesaistītā komiteja — Reglamenta 54. pants

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	18
EKONOMIKAS UN MONETĀRĀS KOMITEJAS ATZINUMS	22
STARPTAUTISKĀS TIRDZniecības KOMITEJAS ATZINUMS	27
BUDŽETA KONTROLES KOMITEJAS ATZINUMS	32
LAUKSAIMniecības UN LAUKU ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	38
PIELIKUMS. JURIDISKĀS KOMITEJAS VĒSTULE	45
INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	48
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA	49

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par stāvokli sarunās par Eiropas nākotni (2018/2094(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Lisabonas līgumu, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību (LES) un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un kas parakstīts 2007. gada 13. decembrī,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, Eiropas Sociālo hartu, tās papildprotokolu un tā pārskatīto redakciju,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 295. pantu,
- ņemot vērā 27 valstu vai valdību vadītāju 2016. gada 29. jūnija neoficiālo sanāksmi,
- ņemot vērā 27 dalībvalstu 2016. gada 16. septembra Bratislavas deklarāciju un ceļvedi,
- ņemot vērā 2016. gada 25. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par ES mehānisma demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām izveidi¹,
- ņemot vērā 2017. gada 19. janvāra rezolūciju par Eiropas sociālo tiesību pīlāru²,
- ņemot vērā 2017. gada 16. februāra rezolūciju par Eiropas Savienības darbības uzlabošanu, izmantojot Lisabonas līguma piedāvāto potenciālu³,
- ņemot vērā 2017. gada 16. februāra rezolūciju par Eiropas Savienības pašreizējās institucionālās struktūras iespējamo attīstību un korekcijām⁴,
- ņemot vērā 2017. gada 16. februāra rezolūciju par eurozonas budžeta kapacitāti⁵,
- ņemot vērā 2017. gada 16. marta rezolūciju par kopējas drošības un aizsardzības politikas konstitucionālajām, juridiskajām un institucionālajām sekām: Lisabonas līguma sniegtās iespējas⁶,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 1. marta Balto grāmatu un turpmākos piecus pārdomu dokumentus (COM(2017)2025, COM(2017)0206, COM(2017)0240, COM(2017)0291, COM(2017)0315 un COM(2017)0358),
- ņemot vērā 2017. gada 25. marta Romas deklarāciju,
- ņemot vērā Apvienotās Karalistes 2017. gada 29. marta paziņojumu par tās nodomu

---

¹ OV C 215, 19.6.2018., 162. lpp.

² OV C 242, 10.7.2018., 24. lpp.

³ OV C 252, 18.7.2018., 215. lpp.

⁴ OV C 252, 18.7.2018., 201. lpp.

⁵ OV C 252, 18.7.2018., 235. lpp.

⁶ OV C 263, 25.7.2018., 125. lpp.

izstāties no Eiropas Savienības,

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2017. gada 6. jūlija rezolūciju "Komisijas baltā grāmata par Eiropas nākotni un ne tikai"¹,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2017. gada 12. maija rezolūciju par Eiropas Komisijas "Balto grāmatu par Eiropas nākotni. Pārdomas un scenāriji attiecībā uz ES-27 līdz 2025. gadam"²,
- ņemot vērā valstu parlamentu daudzveidīgo ieguldījumu Komisijas Baltās grāmatas un pārdomu dokumentu par Eiropas nākotni tapšanā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja *Jean-Claude Juncker* 2018. gada 12. septembra runu par stāvokli Savienībā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja *Jean-Claude Juncker* 2017. gada 13. septembra runu par stāvokli Savienībā un viņa 2017. gada 24. oktobrī izdoto "Vienotākas, stiprākas un demokrātiskākas Savienības ceļvedi" (COM(2017)0650),
- ņemot vērā Francijas prezidenta *Emmanuel Macron* Sorbonas 2017. gada 26. septembra runu "*Initiative for Europe: A sovereign, united democratic Europe*" (Iniciatīva Eiropai: suverēna, vienota un demokrātiska Eiropa),
- ņemot vērā ES valstu vai valdību vadītāju 2017. gada 29. septembra augstākā līmeņa neoficiālo sanākumi Tallinā,
- ņemot vērā Eiropadomes 2017. gada 19.–20. oktobra sanāsmē pieņemto Vadītāju programmu,
- ņemot vērā Padomes, Parlamenta un Komisijas 2017. gada 17. novembrī pieņemto dokumentu "Eiropas sociālo tiesību pilārs. Iestāžu kopīgā proklamācija",
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 6. decembrī pieņemto Ceļvedi ekonomiskās un monetārās savienības padziļināšanai (COM(2017)0821) un jo īpaši tās priekšlikumu izveidot Eiropas Monetāro fondu (EMF) (COM(2017)0827), priekšlikumu Savienības tiesiskajā regulējumā integrēt Līguma par stabilitāti, koordināciju un pārvaldību saturu (COM(2017)0824) un paziņojumu par Eiropas ekonomikas un finanšu ministru (COM(2017)0823),
- ņemot vērā Eiropadomes 14.–15. decembra sanākumi un valstu un valdību vadītāju sanākumi, kā arī Eurosamita sanāksmes, kas notika tās ietvaros,
- ņemot vērā 20 dalībvalstu 26 nacionālo parlamentu 2017. gada 20. decembra vēstuli par lēmumu pieņemšanas pārredzamību Padomē,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Dienvidu valstu (Kipras, Francijas, Grieķijas, Maltas, Portugāles un Spānijas) 2018. gada 10. janvāra augstākā līmeņa sanāsmē pieņemto deklarāciju "*Bringing the EU forward in 2018*" (ES turpmākā virzība 2018. gadā), kā arī

---

¹ OV C 345, 13.10.2017., 11. lpp.

² OV C 306, 15.9.2017., 1. lpp.

Višegradas grupas valstu (Čehijas Republikas, Ungārijas, Polijas un Slovākijas) 2018. gada 26. janvāra paziņojumu par Eiropas nākotni un Eiropas finanšu ministru no Somijas, Dānijas, Igaunijas, Īrijas, Latvijas, Lietuvas, Nīderlandes un Zviedrijas 2018. gada 6. marta kopīgo paziņojumu,

- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 13. februāra paziņojumu “Rezultātu Eiropa: institucionālie risinājumi Eiropas Savienības darba efektivitātes uzlabošanai” (COM(2018)0095),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 14. februāra Ieteikumu (ES) 2018/234 par Eiropas Parlamenta 2019. gada vēlēšanu eiropeiskās būtības un efektīvas norises veicināšanu¹,
- ņemot vērā 27 valstu vai valdību vadītāju 2018. gada 23. februāra neoficiālo sanākumi,
- ņemot vērā 2018. gada 1. marta rezolūciju par pamattiesību stāvokli ES 2016. gadā²,
- ņemot vērā 2018. gada 19. aprīļa rezolūciju par Līguma noteikumu par dalībvalstu parlamentiem īstenošanu³,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 2. maija priekšlikumu Padomes regulai, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam (COM(2018)0322),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 2. maija priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu (COM(2018)0325),
- ņemot vērā ES un Rietumbalkānu valstu 2018. gada 17. maija augstākā līmeņa sanākumi,
- ņemot vērā Eiropas Ombuda 2018. gada 16. maija īpašo ziņojumu par Padomes likumdošanas procesa pārredzamību, ko tas sniedza stratēģiskās izmeklēšanas OI/2/2017/TE ietvaros,
- ņemot vērā 2018. gada 19. jūnija Mēzebergas deklarāciju,
- ņemot vērā Eiropadomes 2018. gada 28.–29. jūnija sanākumi,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2018. gada 9. oktobra atzinumu “Pārdomas par Eiropu: vietējo un reģionālo pašvaldību viedoklis par to, kā atjaunot uzticēšanos Eiropas Savienībai”,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta rīkotās sarunas ar valstu vai valdību vadītājiem par Eiropas nākotni,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,

---

¹ OV L 45, 17.2.2018., 40. lpp.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0056.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0189.

- ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta kontroles komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A8-0427/2018),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir pārvalstiskas integrācijas piemērs, kuram vēsturē nav līdzvērtīga, un tā ir nodrošinājusi ilgstošu mieru, uzplaukumu un labklājību savām tautām kopš vēsturiskās Šūmana deklarācijas 1950. gada 9. maijā; tā kā tās ieceres un darbības pašos pamatos ir vērstas uz kopīgu drošību, cilvēka cieņas, brīvības, demokrātijas, vienlīdzības un tiesiskuma respektēšanu un cilvēktiesību ievērošanu un tās tautu labklājību;
- B. tā kā preču, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte un personu brīva pārvietošanās, vienotā valūta, programma “*Erasmus*”, reģionālā, lauksaimniecības un kohēzijas politika un “*Apvāršnis 2020*” ir fundamentāli Savienības sasniegumi daudzu citu starpā, kas sekmē Eiropas pilsoņu labklājību; tā kā Savienībai ir nepieciešams saņemt pienācīgās pilnvaras un resursus, lai varētu stāties pretī 21. gadsimta izaicinājumiem;
- C. tā kā dažu pēdējo gadu laikā Savienībai bija jāpārvar vairākas krīzes, kas bija pārbaudījums tās izturētspējai un spējai izlēmīgi un vienoti rīkoties;
- D. tā kā laikposmā no 2014. līdz 2017. gadam tika piedzīvota sociālā ziņā līdzsvarotāka un efektīvāka monetārā un makroekonomiskā politika, piemēram, Eiropas Centrālās bankas nestandarta politikas, Stabilitātes un izaugsmes pakta elastība un Investīciju plāns Eiropai, kuru ieguldījums sekmēja ES ekonomikas un sociālo atveseļošanu;
- E. tā kā, neraugoties uz to, ka Eiropai ir izdevies izturēt un pa daļai pārvarēt viskritiskākos finanšu un ekonomikas krīzes momentus, ES un dalībvalstu līmenī joprojām ir jāveic svarīgas un steidzamas reformas ekonomikas pārvaldībā kopumā un jo īpaši eurozonā, kā arī vienotā tirgus tālākā stiprināšanā un mūsu labklājības valstu sociālo standartu atjaunošanā un attīstīšanā;
- F. tā kā, ņemot vērā to, ka nestabilā un sarežģītā globālā vidē Savienībai ir jāsaskaras ar vairākām iekšējām un ārējām pašreizējām un turpmākām problēmām, jo īpaši saistībā ar migrāciju, demogrāfisko lejupslīdi, terorismu, drošību, klimata pārmaiņām, vides jautājumiem, daudzpusējās pasaules kārtības saglabāšanu, EMS pabeigšanu, globalizāciju, brīvu, godīgu un uz tiesību normām balstītu starptautisko tirdzniecību, ārlietām un aizsardzību, sociālo tiesību pīlāra izstrādi un cīņu pret populismu, kas ir vērsts pret ES, cīņu pret neiecietību un ksenofobiju, ES būtu jāsekmē atjaunots tās dalībvalstu sadarbības un solidaritātes gars, kas balstās uz LES 2. un 3. pantu un Pamattiesību hartu, savukārt Lisabonas līgumā paredzētajam mērķim — veidot aizvien ciešāku savienību starp Eiropas tautām — arī turpmāk vajadzētu iedvesmot Savienību tās pasākumos tālāk nostiprināt Eiropas integrāciju un efektīvi pievērsties šiem izaicinājumiem;
- G. tā kā Parlamentam ir dziļas bažas par populistisku, ksenofobisku un pret Eiropu vērstu kustību pieaugumu visā Eiropā; tā kā Savienībai un tās dalībvalstīm ir jāpastiprini centieni aizsargāt un veicināt Eiropas integrācijas demokrātiskās vērtības, fundamentālos principus un mērķus;

- H. tā kā Apvienotās Karalistes 2016. gada jūnijā rīkotais referendums, pēc kura tā 2017. gada 29. martā paziņoja par savu nodomu izstāties no Eiropas Savienības, pastiprināja debates par Savienības nākotni; tā kā sarunas par paredzēto AK izstāšanos no ES atklāja, cik ļoti dalībvalstis ir savstarpēji atkarīgas, to, kādā mērā mēs visi paļaujamies uz kopīgiem instrumentiem un politikām, un to, cik izmaksā jebkāda aiziešana;
- I. tā kā debašu pastiprināšanās par Eiropas nākotni ir atspoguļota — līdzās Parlamenta 2017. gada 16. februāra rezolūcijām par Eiropas nākotni — arī Bratislavas deklarācijā un ceļvedī, Komisijas Baltajā grāmatā par Eiropas nākotni, Romas deklarācijā, Eiropadomes 2017. gada oktobrī pieņemtajā vadītāju programmā un daudzveidīgajā atsevišķu dalībvalstu vai to grupu sniegtajā ieguldījumā un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas ieguldījumā, kā arī Eiropas Parlamenta plenārsēdes debatēs ar valstu vai valdību vadītājiem par Eiropas nākotni, starpparlamentāro komiteju sanāsmēs un pilsoņdialogu organizēšanā, un apspriešanās, ko rīko dažādas iestādes, struktūras un dalībvalstis;
- J. tā kā Parlametra aptauja, ko veica laikā no 2018. gada 8. līdz 26. septembrim, rāda, ka 62 % respondentu uzskata, ka viņu valsts dalība ir pozitīva, un 68 % uzskata, ka viņu valsts ir guvusi labumu no dalības ES — tas ir augstākais rezultāts, kāds izmērīts kopš 1983. gada;
- K. tā kā tās vērtības un tie principi, uz kuriem balstās Savienība, nosaka jomu, kurā ikviens Eiropas pilsonis var sevi identificēt neatkarīgi no politiskajām un kultūras atšķirībām, kas saistītas ar nacionālo identitāti;
- L. tā kā paredzamās Eiropas Parlamenta vēlēšanas ir iespēja izvērtēt sarunas par Eiropas nākotni, ņemot vērā arī Eiropas Parlamenta, Komisijas un Padomes galvenās institucionālās prioritātes jaunajā parlamentārajā sasaukumā;
- M. tā kā Eiropas Savienība pašreiz ir nonākusi īpaši nozīmīgā tās izveides procesa posmā, ņemot vērā pašreizējo problēmu būtību un apjomus, un tā kā šīs problēmas var atrisināt, tikai dalībvalstīm rīkojoties kopīgi un padziļinot un uzlabojot savstarpējo integrāciju un solidaritāti, pilnībā izmantojot pašreizējos Lisabonas līguma noteikumus un pēc tam reformējot Līgumus, lai uzlabotu lēmumu pieņemšanu un nodrošinātu pienācīgo kompetenču līdzsvaru;
- N. tā kā institucionālajām reformām būtu jābūt vērstām uz demokrātiskāka lēmumu pieņemšanas procesa izveidi, uzlabojot lēmumu pieņemšanas procesa pārredzamību un pārskatatbildību Savienībā un tās iestādēs; tā kā, ņemot vērā minētos mērķus, pašreiz ir piemērots un izdevīgs brīdis, lai veicinātu jēgpilnu pilsonisko līdzdalību Eiropas projektā un organizētu apspriešanos, un sekmētu regulāru dialogu ar iedzīvotājiem un pārstāvju apvienībām atbilstoši LES 11. panta prasībām;
- O. tā kā Savienībai nepieciešama stingrāka pārvaldības struktūra ar pastiprinātu demokrātisko kontroli no Parlamenta puses, lai stātos pretī pašreizējiem un nākotnes izaicinājumiem; tā kā, lai varētu gūt pilsonu paļāvību un uzticēšanos, būtiska nozīme ir pārredzamībai un integritātei un ES iestāžu un struktūru puses;
- P. tā kā Francijas un Vācijas kopīgajā Mēzebergas deklarācijā ir virkne pārdomu un

priekšlikumu Eiropas sadarbības stiprināšanai, jo īpaši ekonomikas pārvaldības jomā;

- Q. tā kā kultūras un izglītības Eiropas dimensijas veicināšana ir vitāli svarīga, lai stiprinātu Eiropas pilsoniskuma apziņu, ņemot vērā, ka Savienība cieš no zināšanu trūkuma, kas nozīmē to, ka pastāv tendence, ka jaunākas paaudzes uzskata Savienības sasniegumus par pašsaprotamiem,
1. atgādina, ka Parlamenta 2017. gada 16. februāra rezolūcijās par Eiropas nākotni ir uzsvēta vienotas institucionālās sistēmas un Kopienas metodes nozīme un ir ierosināti vairāki priekšlikumi un iniciatīvas, kas ir īpaši svarīgas Eiropas integrācijai un var sniegt ieguldījumu Eiropas nākotnes veidošanā;
  2. uzsver, ka Savienībai ir jārikojas, lai risinātu nākotnē gaidāmās problēmas, panākot ciešāku un labāku politisko integrāciju, pilnībā ievērojot un veicinot cilvēktiesības, pamatbrīvības un demokrātijas principus un savstarpēji sadarbojoties; uzsver, ka pilsoņi vēlas tādu Eiropu, kura aizsargātu viņu tiesības, labklājību un sociālo modeli, pamatojoties uz dalītu suverenitāti, un tam nepieciešama pienācīga politiskā integrācija; aicina valstu vai valdību vadītājus turpināt šo virzību atjaunotā solidaritātes un sadarbības gaisotnē;
  3. norāda, ka valstu un valdību vadītāji, kuri uzstājās ar runu sarunām par Eiropas nākotni vēltītā Parlamenta plenārsēdē, visi atzina, ka ir kopīgi jāstājas pretī nākotnes izaicinājumiem un jādara viss iespējamais, ko var sasniegt tikai kopīgiem spēkiem;
  4. atkārtoti pauž pārliecību, ka visām dalībvalstīm jā saglabā iespēja izvēlēties diferencētu integrāciju un ka šādai integrācijai arī turpmāk ir jābūt Eiropas ciešākas integrācijas un solidaritātes metodei, ko nedrīkstētu sajaukt ar ideju par Eiropu *à la carte*; uzstāj, ka ir nepieciešams novērst to, ka pašreizējās debatēs par diferencētu integrāciju tā tiktu uztverta kā pirmās šķiras un otrās šķiras dalības Savienībā veidošana;
  5. atgādina, ka diferencētai integrācijai nevajadzētu būt veidam, kā samazināt politisko integrāciju;
  6. uzsver, ka krīze ir radījusi nelīdzsvarotību starp Savienības galvenajām iestādēm un ka Eiropadome īsteno pati savu politisko iniciatīvu, kaitējot Komisijas iniciatīvas tiesībām, un nostiprina starpvaldību metodi; tomēr uzskata, ka Savienības darbībai vislabāk piemērota ir Kopienas metode; atgādina, ka Parlaments šajā sakarā ir pieņēmis daudzas rezolūcijas, un atkārtoti aicina Eiropadomi pilnībā ievērot tās kompetenču robežas, kas noteiktas jo īpaši LES 15. pantā;
  7. atkārtoti uzsver, ka vienprātība, ko dažos pamatjautājumos prasa ievērot Līgumu noteikumi, ir gandrīz nepārvarams šķērslis svarīgos brīžos un svarīgu lēmumu pieņemšanā, un tādēļ attiecībā uz lēmumu pieņemšanas procedūrām iestājas par kvalificēta vairākuma principa ieviešanu balsošanā (*QMV*) Padomē un — attiecībā uz tiesību aktiem — parastās likumdošanas procedūras izmantošanu visās jomās, kur tas iespējams; atgādina, ka saskaņā ar pašreizējiem Līgumiem to var panākt, izmantojot dažādās "pārejas klauzulas" vai ciešākas sadarbības gadījumā — LESD 333. pantu;
  8. šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja *Jean-Claude Juncker* paziņojumu, ko viņš sniedza savā 2017. gada 13. septembra runā un 2018. gada 12. septembra runā

par stāvokli Eiropas Savienībā, par nodomu ierosināt *QMV* izmantošanu Padomē noteiktās īpašās politikas jomās, taču pauž nožēlu, ka šo jautājumu sarakstā nav iekļauta daudzgadu finanšu shēmas (DFS) regula;

9. īpaši atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir ierosinājusi izmantot *QMV* kopējā ārlietu un drošības politikā (KADP) attiecībā uz nostājām par cilvēktiesību jautājumiem starptautiskos forumos, lēmumiem noteikt sankciju režīmus un lēmumiem, reaģējot uz krīzēm ārvalstīs, sākt vai īstenot civilās misijas, ņemot vērā to, ka ir svarīgi paātrināt lēmumu pieņemšanu un panākt lielāku to efektivitāti, kā arī nepieciešamību Savienībai paust vienotu nostāju;
10. atgādina par savu ierosinājumu pārveidot Padomi par patiesu likumdevēja palātu līdzvērtīgi Parlamentam, kā izklāstīts Parlamenta 2017. gada 16. februāra rezolūcijā par Eiropas Savienības darbības uzlabošanu, izmantojot Lisabonas līguma piedāvāto potenciālu, un uzlabot tās lēmumu pieņemšanas procesa pārredzamību; šajā kontekstā norāda uz Ombuda īpašo ziņojumu par Padomes likumdošanas procesa pārredzamību un uz *COSAC* delegāciju 2017. gada 20. decembra vēstuli, kurā tiek prasīta lielāka pārredzamība politisko lēmumu pieņemšanā, jo īpaši no Padomes un tādām neoficiālām struktūrām kā Eurogrupa, saskaņā ar līdzīgām Parlamenta paustajām prasībām šajā jomā;
11. uzskata, ka ir dažādi izvēles varianti, kā padarīt Komisiju dinamiskāku, pielāgojot komisāru kolēģijas struktūru un darba metodes, piemēram, ar priekšsēdētāja vietnieku iecelšanu, kas atbildīgi par kādu politiku kopu, vai augstākas vai zemākas pakāpes komisāru iecelšanu;
12. atgādina, ka, lai gan saskaņā ar pašreizējiem Līgumiem Parlamentam nav oficiālu likumdošanas iniciatīvas tiesību, tas var pieprasīt, lai Komisija iesniedz piemērotu priekšlikumu par jautājumiem, kas pēc tās ieskatiem prasa Savienībai rīkoties ar mērķi īstenot Līgumus, un atgādina Komisijai, ievērojot 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu 10. pantu¹, par tās pienākumu sniegt tūlītējus un sīki izklāstītus apsvērumus attiecībā uz pieprasījumiem iesniegt priekšlikumus Savienības tiesību aktiem; turklāt atgādina, ka šajā iestāžu nolīgumā ir arī noteikumu punkti par starpiestāžu ikgadējo un daudzgadu plānu sagatavošanu, kas nodrošina Parlamentam papildu instrumentu likumdošanas programmas vadīšanai;
13. atgādina par savu priekšlikumu, saskaņā ar kuru Līgumu tālākas pārskatīšanas gadījumā likumdošanas iniciatīvas tiesības arī varētu tikt piešķirtas Parlamentam kā ES pilsoņu tiešajam pārstāvim;
14. uzstāj, ka būtu jāstiprina Parlamenta kontroles pilnvaras un jo īpaši tā izmeklēšanas tiesības un tam būtu jāpiešķir īpašas, patiesas un skaidri norobežotas pilnvaras;
15. ņem vērā ziņojumu, ko 2018. gada 10. jūlijā sniedza darba grupa par subsidiaritāti, proporcionalitāti un "Darīt mazāk, bet efektīvāk", piedāvājot ieteikumus par jaunu darba veidu saistībā ar subsidiaritāti un proporcionalitāti; uzskata, ka Parlaments jau ir uzsvēris daudzus no šiem ieteikumiem, jo īpaši attiecībā uz valstu parlamentu lomu Savienībā un to, ka ir ieteicams reformēt agrīnās brīdināšanas sistēmu; atgādina, ka

---

¹ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

darba grupa konstatēja, ka ES pievienotā vērtība ir visās pastāvošajās ES darbības jomās, un tādēļ neidentificēja nekādas Līguma kompetences vai politikas jomas, ko pilnīgi noteikti vajadzētu no jauna deleģēt — pilnībā vai daļēji — dalībvalstīm;

16. atzinīgi vērtē dažādo iestāžu ieteikumus, kuros tiek prasīta aktīvāka loma valstu parlamentiem, jo īpaši — kontrolējot to valdību rīcību Eiropas iestādēs; atgādina, kāda būtiska loma ir vietējām pašvaldībām un jo īpaši reģionālajiem parlamentiem ar likumdošanas pilnvarām;
17. uzsver, cik svarīgi ir sadarboties iestāžu starpā, vienlaikus ievērojot katras iestādes prerogatīvas, kuras ir nostiprinātas Līgumos un kuras ir formulētas jaunā satvarā, noslēdzot 2016. gada 13. aprīļa iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu, un uzsver, ka vienkāršošana ir nemitīgi notiekošs process, kura mērķis ir atvieglot ES līmenī notiekošo norišu un procedūru sapratni, lai nodrošinātu, ka tiek ņemti vērā visu attiecīgo ieinteresēto personu viedokļi, un beigu beigās sekmēt iedzīvotāju dalību Eiropas Savienības darbā;
18. atzinīgi vērtē kopīgo proklamāciju, ar ko apstiprina Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko parakstīja Padome, Parlaments un Komisija Ģēteborgas sociālajā samītā par taisnīgām darbvietām un izaugsmi; norāda, ka kompetences un instrumenti, kas ir nepieciešami rezultātu sasniegšanai šajā pīlārā, galvenokārt ir vietējo, reģionālo un valsts iestāžu, kā arī sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības rīcībā, savukārt Eiropas pusgads nodrošina sistēmu, lai sekotu līdzi dalībvalstu sniegunam šajā ziņā; turklāt šajā saistībā atgādina, ka sociālais dialogs ir izrādījies neatsverams instruments ES politikas veidošanas un likumdošanas uzlabošanai un to sociālās legitimitātes stiprināšanai;
19. norāda uz Sociālā pīlāra nesaistošo raksturu, kurš pats par sevi nespēj pārņemt ES uzmanības centru no ekonomikas, iekšējā tirgus un fiskālās politikas uz sociālajiem mērķiem; norāda, ka horizontālā sociālā klauzula, kas ietverta LESD 9. pantā, paredz, lai Savienība rūpīgi apsvērtu ES tiesību aktu ietekmi uz sociālajiem standartiem un nodarbinātību un pienācīgi apspriestos ar sociālajiem dalībniekiem;
20. uzsver, ka vides aizsardzībai jābūt Eiropas Savienības augstu ierindotai prioritātei, ņemot vērā pašreizējo vides degradāciju, un tā ir jāintegrē visās Savienības politikās un rīcībās; uzsver, ka ES būtu jāveic efektīva rīcība, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un palielinātu atjaunīgo avotu daļu enerģijas apvienojumā un panāktu enerģijas taupīšanu līdz tādām līmenim, kas vajadzīgs, lai pildītu Parīzes nolīgumā izvirzītos mērķus;
21. atkārtoti aicina dalībvalstis parakstīt un ratificēt grozīto Eiropas Sociālo hartu un Eiropas Konvenciju par sociālo nodrošinājumu (ETS Nr. 78);
22. uzsver, cik svarīgi ir turpināt EMS padziļināšanas un pabeigšanas procesu, lai saglabātu vienotās valūtas stabilitāti un veicinātu ekonomikas, fiskālās un darba tirgus politikas nostādņu un sociālo standartu konvergenci starp dalībvalstīm; atkārtoti norāda, ka, izņemot Dānijas nepievienošanos, visām dalībvalstīm ir pienākums ieviest euro; atbalsta turpmākus pasākumus ESM attīstīšanā;
23. šajā saistībā uzsver, ka ir nepieciešama stingrāka politiskā apņemšanās, efektīva pārvaldība un demokrātiskā pārskatatbildība Eiropas un valstu līmenī, jo īpaši

parlamentārā kontrole dažādos Eiropas pusgada posmos, ko veic gan Eiropas Parlaments, gan valstu parlamenti, lai nodrošinātu eurozonas ekonomikas un finanšu pārvaldībai labāku sociālo, ekonomisko un demokrātisko leģimitāti un uzlabotu pasākumus, ko veic pēc Savienības ieteikumiem;

24. atkārtoti pauž viedokli savā 2017. gada 16. februāra rezolūcijā par Eiropas Savienības pašreizējās institucionālās struktūras iespējamo attīstību un korekcijām, ka kopīgajai fiskālajai un ekonomikas politikai būtu jākļūst par Savienības un dalībvalstu dalīto kompetenci;
25. norāda uz Francijas un Vācijas nostāju konvergenci jautājumā par eurozonas budžeta spējām; atkārtoti pauž viedokli, ka šīs spējas būtu jāveido ES sistēmas ietvaros;
26. pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu Eiropas Investīciju stabilizācijas funkcijai un veic diskusijas par jauniem budžeta instrumentiem, kuru mērķis ir stabilizācija;
27. pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu par reformu atbalsta programmu; uzsver, cik svarīgi ir tas, lai netiktu vājinātas Parlamenta koplēmuma un pārraudzības pilnvaras ES līdzekļu izlietojumā; pauž bažas par to, ka laikposmā no 2011. līdz 2017. gadam pilnībā tika īstenoti tikai 9 % konkrētām valstīm adresēto ieteikumu (KVAI); pieņem zināšanai konverģences mehānismu, kas dos stimulu un palīdzēs eurozonā neietilpstošajām dalībvalstīm ar ilgspējīgām fiskālajām un ekonomikas politikām īstenot reformas un izpildīt euro ieviešanas kritērijus;
28. atzinīgi vērtē turpāko programmu *InvestEU* un uzsver, ka fondam būtu jāturpina mazināt investīciju nepietiekamību ES; atbalsta ieguldījumus materiālos un nemateriālos aktīvos, ieskaitot kultūras mantojumu, lai veicinātu izaugsmi, ieguldījumus un nodarbinātību, īpaši koncentrējot uzmanību uz MVU, mazas un vidējas kapitalizācijas sabiedrībām un sociālajiem uzņēmumiem, un tādējādi palīdzētu uzlabot labklājību un ienākumu taisnīgāku sadali, un ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju Savienībā;
29. ņem vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas ekonomikas un finanšu ministru; norāda, ka Komisijas priekšsēdētāja vietnieka ekonomikas, monetāro un euro lietu jautājumos amata un Eurogrupas priekšsēdētāja amata apvienošana varētu uzlabot parlamentāro pārskatatbildību Eiropas līmenī;
30. uzskata, ka turpmākajam ES budžetam būtu jāveicina Eiropas pievienotā vērtība attiecībā uz sociāli ekonomisko ietekmi, jāatbalsta ES politiku modernizēšana, jānodrošina finansējums jauniem izaicinājumiem un jāturpina dot ieguldījumu ekonomikas un sociālajai konverģencei un kohēzijai dalībvalstīs un to starpā, lai tiktu uzlabota Eiropas solidaritāte, stabilitāte, vienlīdzība un pārdomāta, ilgspējīga un iekļaujoša izaugsme, tostarp ņemot vērā ES apņemšanās Parīzes nolīgumā, nodrošinot, ka tiek respektētas un veicinātas pamatvērtības, kā noteikts LES 2. un 3. pantā, un pavērtas iespējas jauniem pašu resursiem, ņemot vērā Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos darbu;
31. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas priekšlikums par pašu resursiem ievieš jaunus reālus pašu resursus, kā to pieprasīja Parlaments, bet pauž nožēlu, ka netika ieviesti nekādi citi iespējami ieņēmumu avoti; pauž bažas par Komisijas priekšlikumu par daudzgadu

finanšu shēmu (DFS) 2021.–2027. gadam, jo tajā trūkst finansiālu saistību, lai stātos pretī ES pašreizējiem izaicinājumiem un tādiem, kas vēl gaidāmi; pauž nožēlu par dažu dalībvalstu nostāju, kuras atsakās piešķirt ES vairāk resursu, neraugoties uz to, ka tās vienprātīgi atzīst nepieciešamību pārvarēt jaunas problēmas un uzņemties jaunus pienākumus, un tādēļ arī nepieciešamību nodrošināt vairāk finanšu resursu; norāda, ka izlietojums ES līmenī var ietaupīt naudas līdzekļus valstu līmenī, novēršot dublēšanos un izmantojot apjomradītus ietaupījumus;

32. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt augšupēju ekonomikas un sociālo konvergenci Eiropas pusgada procesā; atzīst, cik svarīga nozīme ir Eiropas sociālo tiesību pīlāra izveidošanai; norāda, ka Eiropas pusgads ir pastiprināts un optimizēts, bet uzsver, ka labāka valstu parlamentu iesaiste palīdzētu uzlabot valsts atbildību, kā rezultātā tiktu labāk īstenoti konkrētām valstīm adresētie ieteikumi (CSR), tādējādi uzlabojot Eiropas pusgada procesu; norāda, ka pirmais un galvenais dalībvalstu pienākums ir izvēlēties piemērotu un ilgtspējīgu fiskālo un ekonomikas politiku;
33. pauž nožēlu par to, ka līdz šim praksē nav īstenots Parlamenta aicinājums izveidot konverģences kodeksu, kas jāpieņem ar koplēmumu, lai nodrošinātu efektīvāku ekonomikas politikas koordinēšanas sistēmu; turklāt atgādina, ka, atzīstot, ka Eiropas pusgads jau tika optimizēts, Parlaments aicināja noslēgt iestāžu vienošanos, lai atvēlētu Parlamentam būtiskāku lomu Eiropas pusgadā; šajā saistībā atgādina par tā ierosinājumu — konkrēti saskaņā ar Parlamenta rezolūciju par Līguma noteikumu īstenošanu attiecībā uz valstu parlamentiem — labāk saskaņot budžeta grafiku valstu un Eiropas līmenī visā tā pieņemšanas procesā, lai uzlabotu gan Eiropas Parlamenta, gan valstu parlamentu iesaisti Eiropas pusgada darbā;
34. uzsver, cik svarīgi ir uzņemties saistības attiecībā uz banku savienības izveides pabeigšanu un ka ir jānodrošina atvērtība un vienlīdzīga attieksme pret visām dalībvalstīm, kuras piedalās banku savienībā; atgādina, ka ir jāturpina banku savienības, tostarp Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmas un vienotā noregulējuma fonda kopīgā fiskālā atbalsta, izveide, kā arī jāveic riska samazināšanas pasākumi;
35. atzinīgi vērtē priekšlikums nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanai, ar ko iepazīstināja Komisija saistībā ar Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS) pārskatu; mudina Padomi pabeigt ar Parlamentu likumdošanas sarunas pirms šā likumdošanas pilnvaru laika beigām, jo ir nepieciešams pastiprināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas rīcībpolitiku, lai turpmāk novērstu situācijas, kad finanšu iestādes aktīvi veicina naudas atmazgāšanu;
36. aicina Komisiju ES ar Eiropas Uzraudzības iestāžu palīdzību identificēt un novērst šķēršļus iekšējam tirgum un palīdzēt nodrošināt patērētāju aizsardzību; uzskata, ka vienai no Komisijas galvenajām prioritātēm vajadzētu būt ES tiesību aktu efektīvai īstenošanai;
37. aicina Komisiju banku savienības un finanšu pakalpojumu tiesību aktos attiecīgā gadījumā un katrā atsevišķā gadījumā kā tiesisko instrumentu vairāk izmantot regulas, nevis direktīvas, lai novērstu sadrumstalotības radīšanu un situāciju, ka pastāv uzraudzības iestādes, kas nodarbojas ar atšķirīgiem valstu režīmiem;
38. uzsver, ka steidzami ir jāpabeidz kapitāla tirgu savienības izveide; uzsver, ka dziļi un

labi integrēti kapitāla tirgi papildina banku savienību, jo tā veicina privātā sektora veiktu riska dalīšanu, palielina ekonomikas konvergenci un palīdz mazināt turpmākos satricinājumus, un varētu arī palīdzēt labāk sadalīt līdzekļus, lai tie būtu pieejami tur, kur tas ir nepieciešams; prasa veikt visaptverošu pētījumu par vispiemērotāko sistēmu, lai labāk ņemtu vērā finanšu pakalpojumu straujo attīstību; uzsver, ka labāka piekļuve papildu finansējuma avotiem būtu jo īpaši noderīga jaunuzņēmumiem un MVU, veicinot to stabilu izaugsmi un ilgtspējīgu attīstību;

39. atzinīgi vērtē līdz šim paveikto darbu, lai nodrošinātu spēkā esošo PVN tiesību aktu visaptverošu pārskatīšanu, un uzskata, ka to nepieciešams turpināt; mudina pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; norāda uz Komisijas darbu saistībā ar taisnīgu nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā;
40. aicina visas ES iestādes un struktūras, ieskaitot Komisiju, Eiropas Centrālo banku, Eiropas Investīciju banku un vienoto uzraudzības mehānismu, vēl plašākā mērā uzlabot to komunikācijas centienus, lai labāk izskaidrotu savu darbu un uzlabotu ES pilsoņiem pieejamo informāciju;
41. uzsver, ka Eiropa ir pozitīvs spēks Eiropā un tai tādai vajadzētu būt arī turpmāk, iestājoties par savām vērtībām, daudzpusējām attiecībām un starptautiskajām tiesībām; atgādina, ka Savienība un tās dalībvalstis ir vislielākie līdzekļu devēji starptautiskajai attīstības palīdzībai;
42. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu, ar ko izveido pastāvīgo strukturēto sadarbību (*PESCO*), Koordinēto ikgadējo pārskatu par aizsardzību (*CARD*) un Eiropas Aizsardzības fondu (*EAF*), kas ir svarīgi posmi virzībā uz kopējas aizsardzības politikas izveidi, un ņem vērā dažu dalībvalstu iesniegtos priekšlikumus par ES Drošības padomes un Eiropas intervences iniciatīvas izveidi; atgādina par aicinājumu izveidot pastāvīgo aizsardzības ministru padomi Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (*PV/AP*) vadībā un uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pienācīgu demokrātisko pārskatatbildību attiecībā uz šajā jomā pieņemtajiem lēmumiem, kā arī nepieciešamību uzlabot sadarbību starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem;
43. atzinīgi vērtē Eiropas civilās aizsardzības mehānisma nostiprināšanu un atkārtoti aicina izveidot Eiropas civilās aizsardzības korpusu, ņemot vērā, ka pastāvošie Līgumi tam nodrošina labu pamatu;
44. atgādina, ka Eiropas Savienība vēl nav pievienojusies Eiropas Cilvēktiesību konvencijai; un aicina iestrādāt *Euratom* līguma noteikumus LES un LESD;
45. pauž nožēlu par to, ka dalībvalstu starpā nav panākta vienošanās par prioritātēm un to īstenošanu ES līmeņa visaptverošas imigrācijas politikas jomā, kas nodrošinātu iespēju īstenot tādus uzdevumus kā organizēt un regulēt migrācijas plūsmas, efektīvāk kontrolēt ES ārējās robežas, sadarboties ar izcelsmes un tranzīta valstīm un nodrošināt migrantu un patvēruma meklētāju pamattiesību ievērošanu; uzsver, ka ir jāpārvar acīmredzamās pretrunas dalībvalstu interesēs, kas ir atklājušās, kā arī pilsoņu paustā neapmierinātība, lai neapdraudētu Eiropas integrācijas projektu, kas tiešā veidā cieš no tā, ka eiroskeptiķu

partijas izmanto migrācijas jautājumu par instrumentu saviem mērķiem;

46. atkārtu savu nostāju par Dublīnas sistēmas pārskatīšanu; turklāt uzsver, cik svarīgi ir stiprināt partnerību ar Āfriku, un pieņem zināšanai Komisijas 2018. gada 12. septembra paziņojumu “Līdzsvarotas un vispusīgas migrācijas politikas sastāvdaļa – likumīgu ceļu uz Eiropu nostiprināšana” (COM(2018)0635);
47. uzsver, cik nozīmīga ir kopējā lauksaimniecības politika (KLP), ko atbalsta ar labi finansētu budžetu; atgādina, cik nozīmīga ir KLP Savienības vēsturiskajā mantojumā; norāda, ka tai ir būtiska loma, nodrošinot lauku reģionu vitalitāti un drošu pārtikas piegādi; norāda, ka gaidāmā KLP reforma ir iespēja stiprināt tās mērķu izpildi; uzsver, ka KLP ir viena no visvecākajām politikas jomām un tai vēl arvien ir jāpaliek par vienu no vissvarīgākajām un visintegrētākajām politikas jomām, un ka tā arī turpmāk palīdzēs veidot Eiropas nākotni, palielinot integrāciju un Eiropas iedzīvotājiem garantējot pārtikas nodrošinājumu un nekaitīgumu; norāda, ka lauksaimniecības un lauku attīstības politikai ir liels potenciāls attiecībā uz sabiedrisko labumu nodrošināšanu; uzsver, ka Eiropas zemkopībai ir būtiska nozīme planētas apgādē ar pārtiku un darbvietu nodrošināšanā 46 miljoniem cilvēku; uzsver KLP lomu augsnes, ūdens un citu dabas resursu kvalitātes un laba stāvokļa uzturēšanā; uzsver lauksaimniecības būtisko lomu Savienības prioritātēs, mazinot klimata pārmaiņu sekas un veicinot ilgtspējīgu attīstību; uzsver labi finansētas un reformētas KLP nozīmi, risinot daudzās problēmas, ar ko Savienība saskarsies nākotnē; uzsver, ka KLP ir vērsta ne tikai uz lauksaimniecību un lauksaimniekiem, — tā arī palīdz plašākām lauku kopienām, kurās šie lauksaimnieki strādā, un attīsta tās;
48. uzsver, ka kopējai tirdzniecības politikai joprojām ir jābūt būtiskam Savienības ārpolitikas pīlāram, jo tas tieši ietekmē iedzīvotāju dzīvi, un tai ir jāpalīdz Savienībai pielāgoties tās jaunajai lomai pasaulē, kurā ir daudzi svarīgākie dalībnieki starptautiskajā arēnā; mudina Padomi, Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu sadarboties šādās jomās:
  - a) uzlabot kopējo tirdzniecības politiku, integrējot to plašākā politikas satvarā; uzņemties vadību pasaules tirdzniecības politikā daudzpusējā un divpusējā līmenī;
  - b) uzņemties vadošu lomu atvērtas, uz noteikumiem balstītas, taisnīgas un uz ilgtspējīgu attīstību orientētas globālās tirdzniecības sistēmas aizsardzībā, nodrošināt, ka ES uzņēmumi var darboties globālā līmenī, kurā pastāv vienādi nosacījumi, paredzami noteikumi, godīga konkurence un noteiktas saistības, tostarp konstruktīvi strādājot, lai panāktu kopīgu Savienības nostāju ANO starpvaldību sarunās saistībā ar atbildību par cilvēktiesību pārkāpumiem un lielāku uzņēmumu atbildību, un saistošus pienācīgas pārbaudes pienākumus attiecībā uz piegādes un ražošanas ķēdēm;
  - c) pilnībā un nekavējoties informēt Parlamentu par sarunām un Padomes pilnvarām, kā arī visā starptautisko nolīgumu īstenošanas laikā, lai nodrošinātu, ka tas spēj īstenot savas pilnvaras un prerogatīvas; vienkāršot un saīsināt sarunu procesu un pastiprināt Parlamenta kontroli tā laikā; palielināt pārredzamību attiecībā uz ES iedzīvotājiem, pirms sarunu sākuma publicējot tirdzniecības nolīgumu sarunu norādes (pilnvarojumus); pilnībā ievērot Līguma noteikumus un neseno ES judikatūru, kas nosaka, ka kopējā tirdzniecības politika ir Savienības ekskluzīvā

kompetencē;

- d) sistemātiski iekļaut digitālās tirdzniecības, MVU, saistošas un izpildāmas tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības sadaļas un dzimumu līdztiesības noteikumus tirdzniecības nolīgumos, kā arī uzņemties vadību attiecībā uz šiem jautājumiem daudzpusējās sarunās; aizstāvēt ES pilsoņu datu privātumu;
  - e) stiprināt kopējās tirdzniecības politikas saskaņotību ar KĀDP, Eiropas attīstības politiku un klimata politiku, lai garantētu LES 3. panta 5. punktā un LESD 21., 207. un 208. pantā noteikto vērtību un mērķu ievērošanu, pilnībā nodrošinot atbilstību Eiropas Konsensam par attīstību;
49. uzskata, ka Savienībai būtu jāturpina sekmēt starptautisko tirdzniecību, vienlaikus aizstāvēt sociālos, darba un vides standartus; brīdina no tirdzniecības kariem, kuru rezultātā rodas tikai zaudētāji un kuri palielina politisko saspīlējumu un spriedzi drošības jomā;
50. atgādina, ka LES 17. panta 7. punktā ir paredzēts: “Ņemot vērā Eiropas Parlamenta vēlēšanas un pēc atbilstīgas apspriešanās, Eiropadome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, piedāvā Eiropas Parlamentam kandidātu Komisijas priekšsēdētāja amatam”; uzsver savu apņemšanos turpināt tā dēvēto “vadošo kandidātu” *Spitzenkandidaten* procedūru nākamā Komisijas priekšsēdētāja ievēlēšanai atbilstoši Lisabonas līgumam un atzinīgi vērtē Komisijas un dažu dalībvalstu atbalstu šajā saistībā; uzsver, ka Komisijas priekšsēdētāja apstiprināšanas procesā ārkārtīgi svarīga nozīme ir pienācīgām apspriešanās ar Parlamentu, jo pēc vēlēšanām tas noteiks kandidātu, kuru var atbalstīt to veidojošo locekļu vairākums, un savu iekšējo apspriežu rezultātu nosūtīs Eiropadomei; atgādina, ka ir nepieciešams, lai kandidātu būtu izvirzījusi par “vadošo kandidātu” *Spitzenkandidat* viena no Eiropas politiskajām partijām un lai viņš būtu veicis kampaņu par Komisijas priekšsēdētāja amatu, gatavojoties Eiropas vēlēšanām; uzskata, ka šī prakse ir skaidri apliecinājusi savu vērtību, stiprinot Eiropas vēlēšanu sociālo leģitimitāti un Eiropas Parlamenta pārvalstisko nozīmi kā Eiropas pilsonības un Eiropas demokrātijas izpausmi; atkārtoti brīdina, ka Komisijas priekšsēdētāja apstiprināšanas procedūrā Eiropas Parlaments būs gatavs noraidīt jebkuru kandidātu, kas nav bijis izvirzīts par vadošo kandidātu (“*Spitzenkandidat*”), gatavojoties Eiropas vēlēšanām;
51. pauž nožēlu par bieži sastopamo un plaši izplatīto noslieci nepopulārus lēmumus piedēvēt Briselei un atbrīvot valstu iestādes no atbildības, ņemot vērā to, ka šāda netaisnīga un oportūnistiska attieksme nodara kaitējumu Eiropai, veicina pret Eiropu vērstu noskaņojumu un nacionālismu un diskreditē ES iestādes; turklāt uzskata, ka nepatiesas atsaukšanās ir pretrunā obligātajam principam par valdības rīcības pārskatatbildību; uzsver, ka ES tiesību pienācīga īstenošana un piemērošana ir būtiska no Savienības rīcībpolitikas īstenošanas un Savienības, dalībvalstu un iedzīvotāju savstarpējas uzticības veicināšanas viedokļa, un pauž bažas par to dalībvalstu darbībām, kas apzināti to nedara;
52. uzsver nepieciešamību stingrāk izvērtēt ES politiku sociālās un vidiskās sekas, paturot prātā arī to, cik izmaksātu tiesību aktu neesamība Eiropas līmenī (tā sauktās “Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas”);

53. uzsver vajadzību īpašu vērtību pievērst ES administratīvajām tiesībām, kā norādīts Parlamenta 2016. gada 9. jūnija rezolūcijā par atklātu, efektīvu un neatkarīgu Eiropas pārvaldību¹;
54. uzsver nepieciešamību stiprināt Eiropas publisko telpu kā pārvalstisku demokrātijas telpu; uzsver, ka lielākās problēmas, ar kurām saskaras Eiropa, ir jārisina un jāapspriež no Eiropas skatupunkta, bet nevis tikai no atsevišķu valstu interešu perspektīvas, un — pilnībā īstenojot noteikumus, kas iekļauti LES 10. un 11. pantā; norāda, ka tādēļ Eiropas demokrātijai nepieciešams pastiprināt tās mērķu un uzdevumu pārnacionālo dimensiju, veicinot Eiropas pilsonību, kas balstās uz kopējām vērtībām Eiropas Savienībā, un ar plašāku Eiropas institucionālo izglītību un balstiesisku, līdzdalīgāku sociālo sistēmu, kā arī eiropiešāku un mazāk nacionāli centrētu kampaņu gaidāmajām 2019. gada Eiropas vēlēšanām;
55. atzinīgi vērtē Savienības pieeju, kas tika izmantota pašreizējās sarunās par Apvienotās Karalistes organizētu izstāšanos no Eiropas Savienības, un uzsver izcilo vienotību, ko tajās apliecināja ES iestādes un dalībvalstis; norāda, ka sarunās līdz šim gūtā pieredze ir apliecinājusi šādu lēmumu ārkārtīgi augsto sarežģītības pakāpi;
56. vēlreiz uzsver, ka dalībvalsts sistemātisku atteikšanos ievērot Eiropas Savienības pamatvērtības, kuras kalpoja par iedvesmu Eiropas Līgumu ievadpantu pieņemšanai, ko katra dalībvalsts ir brīvprātīgi apstiprinājusi un apņēmusies ievērot, nevar attaisnot ne ar valstu suverenitātes, ne subsidiaritātes principu; turklāt uzsver, ka šo vērtību atbalstīšana ir būtiski svarīga Eiropas projekta kohēzijas, visu eiropiešu tiesību un tik ļoti nepieciešamās dalībvalstu savstarpējās uzticēšanās nodrošināšanai; atkārtoti aicina Komisiju ātri iesniegt priekšlikumu, īstenojot Parlamenta 2016. gada 25. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par ES mehānisma demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām izveidi;
57. atgādina, ka Tiesa ir noteikusi (apvienotās lietas C-8/15 P līdz C-10/15 P²), ka Eiropas iestāžu pienākums ir respektēt un ievērot ES Pamattiesību hartas noteikumus, pat ja tās rīkojas ārpus ES tiesiskā regulējuma;
58. atgādina, ka saistībā ar debatēm par Eiropas nākotni ir jāapsver, kā varētu reformēt Savienības budžeta sistēmu, lai panāktu pietiekamu budžetu plānotās politikas finansējuma nodrošināšanai, labāku līdzsvaru starp paredzamību un reaģētspēju, un kā vislabāk nodrošināt, lai vispārējā finansēšanas kārtība nebūtu sarežģītāka, nekā ir vajadzīgs, lai sasniegtu Savienības politikas mērķus un garantētu pārskatatbildību; uzskata, ka nepieciešamības gadījumā ir jāuzlabo politikas priekšnosacījumi, neapdraudot programmu funkcionalitāti, lai nodrošinātu efektīvu un pareizu finanšu pārvaldību Savienības izdevumu īstenošanā;
59. uzsver, ka ir svarīgi jo īpaši koncentrēties uz efektīvāku finansējuma izmantošanu un demokrātiskiem ES budžeta kontroles mehānismiem; aicina visas ES iestādes pilnveidot

---

¹ OV C 86, 6.3.2018., 126. lpp.

² Tiesas (Virspalātas) 2016. gada 20. septembra spriedums *Ledra Advertising Ltd* un citi / Eiropas Komisija un Eiropas Centrālā banka, ECLI:EU:C:2016:701.

savas procedūras un praksi, kas vērsta uz Savienības finanšu interešu aizsardzību, un aktīvi sekmēt uz rezultātiem orientētu budžeta izpildes apstiprināšanas procesu; šajā sakarībā uzskata, ka budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir nepieciešams instruments, lai īstenotu demokrātisko pārskatatbildību Savienības pilsoņu priekšā, un atgādina par sarežģījumiem, kas atkārtoti rodas sakarā ar sadarbības trūkumu no Padomes puses; uzstāj, ka Padomei tāpat kā pārējām iestādēm ir jāievēro pārskatatbildības un pārredzamības principi; uzsver, ka šajā ziņā nedrīkstētu būt izņēmumi;

60. vērš uzmanību uz tādu parādību kā korupcija, kurai ir būtiskas finansiālas sekas un kura nopietni apdraud demokrātiju, tiesiskumu un publiskos ieguldījumus; norāda uz to, cik svarīgi ir aizsargāt ES nodokļu maksātāju naudu no krāpšanas un nelikumīgām darbībām, kas skar Savienības finanšu intereses;
61. atgādina, ka, ņemot vērā integrācijas projekta pašreizējo stāvokli, ES ir jāizmanto pilnīgi visas iespējas, lai nodrošinātu Lisabonas Līguma pilnīgu īstenošanu; norāda, ka Līgumu turpmākajai pārskatīšanai vajadzētu balstīties uz to, ka tiek sasaukts konvents, kurā iekļautība tiktu panākta, paredzot atbilstošu pārstāvju sastāvu un nodrošinot platformu pārdomām un sadarbībai ar ieinteresētajām personām un iedzīvotājiem, lai apspriestos un pieņemtu secinājumus, balstoties uz daudzveidīgo iestāžu un citu Savienības organizāciju sniegto ieguldījumu pārdomu procesā par Eiropas nākotni un valstu vai valdību vadītāju, nacionālo parlamentu un pilsoniskās sabiedrības un iedzīvotāju apspriedēs izvirzītajiem priekšlikumiem;
62. uzsver, ka pārdomu process par Eiropas nākotni jau ir sācies, balstoties uz dažādajām nostājām, ko attiecībā uz ES reformu ieņemt Parlaments, Eiropadome un Komisija; pauž nožēlu, ka, neraugoties uz šīm nostājām, paredzētas tikai nebūtiskas reformas; uzsver, ka Parlamentam un Komisijai, tiklīdz būs izveidojies to jaunais sastāvs, būtu jābalstās uz iepriekšējā sasaukuma laikā paveikto darbu un jāsāk strādāt pie iesniegtajiem priekšlikumiem;
63. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

Pieņemot 2017. gada Romas deklarāciju, noslēdzās politisko apspriežu process, kas 2016. gada 16. septembrī, drīz pēc Lielbritānijas referenduma aizsākās Bratislavā, lai norādītu uz kopīgu redzējumu un izstrādātu rīcības ceļvedi nākamajiem gadiem. Dalībvalstis apņēmas rīkoties, lai izveidotu:

- drošu un aizsargātu Eiropu, kurā visi iedzīvotāji varētu brīvi pārvietoties, kuras ārējās robežas būtu aizsargātas un kurai būtu sekmīga migrācijas politika;
- plaukstošu un ilgtspējīgu Eiropu, kas veicinātu ilgstošu un ilgtspējīgu izaugsmi un kurā būtu stiprs vienotais tirgus;
- sociālu Eiropu, kas cīnītos pret bezdarbu, diskrimināciju, sociālo atstumtību un nabadzību;
- stiprāku Eiropu starptautiskā līmenī, kas paplašinātu pašreizējās partnerattiecības un veidotu jaunas, un kas būtu apņēmības pilna stiprināt savu kopējo drošību un aizsardzību.

Pasaule mainās un straujas pārmaiņas notiek visās jomās. Tiekam ietekmēti, ņemot vērā visu notiekošo, jo pasaulē viss ir saistīts un savstarpējā atkarība palielinās. Eiropa tādējādi saskaras ar jauniem problēmjautājumiem, kas mums liek pieņemt lēmumus, taču iestāžu sistēma nav pietiekami efektīva un ātra, un pat neatbilst problēmu lielumam un nozīmei. Daudzas nopietnas pēdējo gadu problēmas vēl tikai tiek risinātas, bet nav atrisinātas. Viena no tām ir migrācijas plūsmas, kas prasa veidot jaunu politiku. Euro krīze atklāja, ka steidzami jāuzlabo tā pārvaldība. Ekonomikas krīze prasa lielāku konvergenci un jaunu politiku. Par *Brexit* joprojām norisinās sarežģītas sarunas. Un parādās jauni problēmjautājumi: protekcionisms un tirdzniecības kari; starptautiskā politika un aizsardzība neorganizētā daudzpolu pasaulē; drošība pret terorismu ilgtermiņā; mūsu datu un demokrātijas aizsardzība pret manipulācijām un kiberuzbrukumiem utt.

Daudzas problēmas, ar ko saskaramies, ir globālas un to risināšanai vajadzīga pārvalstiska rīcība, iesaistot pašreizējās starptautiskās organizācijas. Klimata pārmaiņas, iespējams, ir labākais piemērs vajadzīgajai starptautiskajai sadarbībai, neraugoties uz to, ka ASV diemžēl izstājās no Parīzes nolīguma. Problēmjautājumus saistībā ar migrāciju, kiberdrošību, starptautisko tirdzniecību, humanitārām krīzēm, pandēmijām, cilvēktiesībām, attīstības sadarbību, cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu oāzēm utt. nevar atrisināt viena valsts. To nevar arī Eiropa viena pati. Tāpēc Eiropā ir liels politisku balsu vairākums, kas aicina arī turpmāk kopīgi darīt to, ko labi darām pašreiz, un kopīgi risināt nopietnās problēmas, ar kurām mēs, eiropieši, saskaramies.

Dažādi politiskie līderi ir ierosinājuši "pārdomāt Eiropu". Pastāvīgi dzirdami eiropesma aizstāvju aicinājumi uzlabot iestāžu sistēmu, novēršot daudzās neskaidrības un nenoteiktības. "Eiropa, kas aizsargā" ir viens no izmantotajiem saukļiem, kas aicina veidot tādu Eiropu, kura atgūst savas pastāvēšanas jēgu un sociālo funkciju, atverot personiskās un kolektīvās drošības lietussargu. "Lemsim paši", nevis ļausimies notikumiem vai ļausim to darīt citiem, ir vēl viena eiropesistu prasība, kas vērsta uz Eiropas suverenitāti pasaulē, saskaroties ar digitālo revolūciju, enerģētikas problēmjautājumiem, demokrātijas krīzi vai sociālo modeli, vai starptautiskām daudzpusējām attiecībām un ģeopolitisko līdzsvaru.

Viena no mūsu nozīmīgākajām apspriedēm neapšaubāmi ir par valsts un Eiropas nozīmi, par valsts līmeņa norisēm un pārvalstisko sistēmu, it kā tās abas nebūtu savienojamas. Šī apspriede ir saistīta ar tehniskiem aspektiem (subsidiaritāte, samērība, kompetenču sadalījums utt.), taču pēdējos gados ne tikai ar tiem. Jauns nacionālisms, bieži vien atklāti antieuropeisks, uzskata nacionālu valsti par vienīgo demokrātijas telpu un tādējādi noliedz Eiropas projekta lielo nozīmi un pašu Eiropas demokrātiju. Īstenojot attiecīgās kompetences, obligāti jāatrod līdzsvars, piešķirot Eiropai tikai to, kas jādara Savienībai, taču nodrošinot, lai tā to varētu darīt bez paralizējošas starpvaldību pieejas radītiem ierobežojumiem.

Obligāti jāstiprina eiropeisms, izveidojot Eiropas "demonstrācijas versiju", kas balstās uz politiku, izglītību un kultūru. Ir jānovērš Eiropas sadalīšana, Savienības vājināšana un aizsardzības liegšana iedzīvotājiem, izmantojot nacionālo populismu, kas iznīcina tiesības un brīvības. Ir lietderīgi atgādināt, ka Eiropa ir identitāšu un tautu apvienojums, kam ir milzīgs vēsturiskais svars sajūtu līmenī un ka uzkurināt vai apspiest šīs sajūtas būtu pašnāvība.

Milzīgu nozīmi Eiropas apspriedē ir ieguvis migrācijas jautājums. Tas, kas notiek Vidusjūras reģionā, iedragā morāles principus. Ārpolitikā atklājas milzīgi trūkumi tik konfliktu pārpilnos reģionos kā Tuvie Austrumi. Nespējam sekmīgi kontrolēt ārējās robežas, un Kopienas lēmumi nav tikuši piemēroti imigrācijas kvotu sadalījuma atklātas neievērošanas dēļ. Iespējams, ļaunākais ir tas, ka daudzās mūsu sabiedrības rodas noraidošs un ksenofobisks noskaņojums pret imigrāciju. Izmantojot šo noskaņojumu, prasmīgi manipulē un to izmanto galēji labējie politiķi un antieuropeiski populistu. Tāpēc ir steidzami jāpārveido Eiropas migrācijas politika. Tā ir viena no Eiropas nopietnākajām problēmām ne tikai demogrāfijas dēļ, bet galvenokārt tāpēc, ka risinājumam ir jāatbilst tiem principiem un vērtībām (Līguma 2. pants), kas ir mūsu Savienības pamatā.

Ekonomikas un finanšu krīzes pieredze un tās pārvaldība, ko veica EMS, ir sniegusi daudzas mācības un atklājusi daudzas nepilnības iestāžu darbībā. Ne tikai attiecībā uz monetāro un ekonomikas politiku. EP dažādos ziņojumos ir norādījis, ka pēdējos gados Eiropadome ir pieņēmusi vairumu politisko un ekonomisko lēmumu uz citu iestāžu rēķina; ka daudzu lēmumu demokrātisko pamatu ir vājinājusi nereprezentatīvu tehnisko struktūru ietekme; ka eurozonas pārvaldības iestāžu struktūra ir nepilnīga un tai vajadzīgas nozīmīgas reformas; ka līgumos paredzētā vienprātība svarīgos brīžos un svarīgu lēmumu pieņemšanai ir gandrīz nepārvarams šķērslis; ka Savienības ārpolitika un drošības politika attiecībā uz lēmumu pieņemšanu un resursiem ir jāuzlabo, kā arī jānodrošina vienota Savienības starptautiskā pārstāvība utt. Kopumā šajos ziņojumos ir ierosinātas nozīmīgas reformas Komisijas, Parlamenta un Padomes iestāžu darbības jomā, lai palielinātu pārredzamību un uzlabotu Savienības lēmumu lietderību un efektivitāti.

Lai veiktu daudzas paredzētās reformas un pieņemtu uz nākotni vērstus lēmumus, vajadzīga dziļāka Eiropas politiskā integrācija, jo īpaši ekonomikas un monetārās pārvaldības jomā. To var nodrošināt, tikai pamatojoties uz demokrātisko leģitimitāti.

Līgumu grozīšana varētu būt galējais līdzeklis, lai panāktu šo integrāciju, taču pašreiz tas nav vēlams. Šādu lēmumu vajadzētu analizēt un, ja vajadzīgs, pieņemt nākamajā sasaukumā. Tomēr īstermiņā un bez līgumu grozīšanas var un vajag veikt daudzas reformas, kā norādīts EP 2017. gada 16. februāra rezolūcijā par eurozonas budžeta kapacitāti. Ciešāka sadarbība arī turpmāk būs noderīgs instruments, piemēram, aizsardzības jomā. Tomēr "dažādu ātrumu" Eiropai nav jābūt Eiropai *à la carte*.

Taču politiskā integrācija prasa arī uzlabot attiecības starp pilsonisko sabiedrību un Eiropas iestādēm. Iedzīvotāju politiskā eiropēiskā pārvalstiskā identitāte ir vāja. Trūkst uzticības šīm attiecībām, un saikne starp vēlēšanās pausto iedzīvotāju gribu un Savienības politiskajām pamatnostādņēm ir neliela. Priekšsēdētājs Juncker, Eiropas federālisti, premjerministri un, protams, EP ir apsprieduši šo jautājumu un ierosinājuši uzlabot attiecības starp pilsonisko sabiedrību un Eiropas iestādēm, un veikt Komisijas un Parlamenta darbību ciešākā saskaņā ar valstu parlamentāro sistēmu noteikumiem. Šajā saistībā ir jārisina jautājumi saistībā ar EP reformēto Eiropas vēlēšanu likumu, vadošo kandidātu statusu, Eiropas politisko partiju stiprināšanu, parlamentāro vairākumu, kas atbalsta Komisijas rīcību, Eiropas Parlamenta kontroles funkcijām un attiecībām ar valstu parlamentiem un daudzām citām līdzīgām jomām, lai palielinātu politisko pārredzamību un uzlabotu attiecības ar Eiropas pilsonisko sabiedrību.

Tādējādi visā šī sasaukuma laikā un jo īpaši tā beigās ir notikusi nepārtraukta apspriede par Eiropas nākotni. Attiecībā uz pieciem scenārijiem, ko Komisija izstrādāja 2017. gada pirmajā pusgadā, ieguldījumu deva gan iestādes, gan Eiropas pētnieki un eksperti. Proti, ievērojamu ieguldījumu deva dalībvalstu prezidenti vai premjerministri, ko EP aicināja paust viedokli par Eiropas nākotni šī 2018. gada laikā.

Šī ziņojuma mērķis ir apkopot apspriežamos jautājumus par nākotni un noskaidrot un noteikt Eiropas integrācijas ceļus pirms 2019. gada vēlēšanām. Šajā sakarā jāprecizē, ka šī ziņojuma mērķis nav ne risināt problēmas, ne arī lemt par dažādām alternatīvām, bet gan noteikt problēmas, aprakstīt uzdevumus un piedāvāt veidus, kā Eiropas politikai un jaunajiem pārstāvjiem, kas tiks ievēlēti nākamajās vēlēšanās, tos risināt.

Šī ziņojuma mērķis nav arī izstrādāt metodes un tiesību aktu reformas, kas ir mūsu spēkos, lai pilnveidotu integrāciju. Šo darbu jau ir savā ziņā paveicis EP, pieņemot šāds rezolūcijas:

- Eiropas Parlamenta 2017. gada 16. februāra rezolūcija par Eiropas Savienības pašreizējās institucionālās struktūras iespējamo attīstību un korekcijām;
- Eiropas Parlamenta 2017. gada 16. februāra rezolūcija par Eiropas Savienības darbības uzlabošanu, izmantojot Lisabonas līguma piedāvāto potenciālu;
- Eiropas Parlamenta 2017. gada 16. februāra rezolūcija par eurozonas budžeta kapacitāti.

Šie ziņojumi un citi, kas minēti norādēs, ir pamatinstrumenti reformu un paredzēto pasākumu veikšanai tādā Eiropā, kas spēj risināt turpmākajos gados paredzamos pārvaldības problēmjautājumus.

Šī ziņojuma patiesais mērķis ir 2018. gada beigās, pirms nozīmīgajām politiskajām apspriedēm, kas notiks 2019. gada vēlēšanu laikā, aktualizēt Eiropai prioritāros jautājumus, problēmas un to risināšanas instrumentus. Tajā nav sniegti risinājumi — aiz cieņas pret iestādēm, kas tiks izveidotas pēc vēlēšanām, un tāpēc, ka par to lems ievēlētie deputāti. Tā mērķis ir tikai izstrādāt Eiropas politisko programmu, pamatojoties uz daudziem un atkārtotiem vēstījumiem, ko sūta pašreizējā situācija, un tiem sekojošiem ziņojumiem, paziņojumiem un priekšlikumiem, ko pēdējos mēnešos izstrādājušas dažādas Eiropas iestādes un dalībvalstu līderi un kas kopumā izvirza mērķi — padarīt Eiropu par ģeopolitisku, tirdzniecības, klimata pārmaiņu novēršanas, ekonomisku, pārtikas apgādes un diplomātisku lielvaru.

EKONOMIKAS UN MONETĀRĀS KOMITEJAS ATZINUMS

Konstitucionālo jautājumu komitejai

par stāvokli sarunās par Eiropas nākotni
(2018/2094(INI))

Atzinuma sagatavotāja: *Ivana Maletić*

IEROSINĀJUMI

Ekonomikas un monetārā komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Konstitucionālo jautājumu komiteju rezolūcijas priekšlikumā, ko tā pieņems, iekļaut šādus ierosinājumus:

1. Ņem vērā plenārsēdes debatēs par “Eiropas nākotni” paustos viedokļus; uzskata, ka turpmākajam ES budžetam būtu jāveicina Eiropas pievienotā vērtība attiecībā uz sociālekonomisko ietekmi, jāatbalsta ES politikas modernizācija, jānodrošina finansējums jaunu problēmu risināšanai, jāturpina veicināt ekonomisko un sociālo konvergenci un kohēziju dalībvalstīs, lai veicinātu Eiropas solidaritāti, stabilitāti, līdztiesību un gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, tostarp ņemot vērā ES saistības attiecībā uz Parīzes nolīgumu, nodrošinātu pamatvērtību ievērošanu un veicināšanu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 3. pantā, un piešķirtu jaunus pašu resursus, ņemot vērā Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos darbu;
2. uzsver, cik svarīgi ir uzņemties saistības attiecībā uz banku savienības izveides pabeigšanu un ka ir jānodrošina atvērtība un vienlīdzīga attieksme pret visām dalībvalstīm, kuras piedalās banku savienībā; atgādina, ka arī turpmāk ir jāturpina darbs pie banku savienības, tostarp Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmas un vienotā noregulējuma fonda fiskālā atbalsta mehānisma, izveides pabeigšanas, kā arī jāturpina pasākumi riska mazināšanai;
3. atzinīgi vērtē Komisijas iesniegtos priekšlikumus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu saistībā ar Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS) pārskatīšanu; mudina Padomi un Parlamentu pabeigt likumdošanas sarunas pirms šā sasaukuma termiņa beigām, jo politika cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu ir jāstiprina, lai nepieļautu turpmākas situācijas, kad finanšu iestādes aktīvi veicina nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;
4. aicina Komisiju ES ar Eiropas Uzraudzības iestāžu palīdzību identificēt un novērst šķēršļus iekšējam tirgum un palīdzēt nodrošināt patērētāju aizsardzību; uzskata, ka vienai no Komisijas galvenajām prioritātēm vajadzētu būt ES tiesību aktu efektīvai īstenošanai;

5. aicina Komisiju, atbilstīgos gadījumos un izskatot katru gadījumu atsevišķi, banku savienības un finanšu pakalpojumu tiesību aktos kā tiesisko instrumentu vairāk izmantot regulas, nevis direktīvas, lai novērstu sadrumstalotības radīšanu un situācijas, kad uzraudzības iestādēm ir jādarbojas ar atšķirīgiem valstu režīmiem;
6. uzsver, ka steidzami ir jāpabeidz kapitāla tirgu savienības izveide; uzsver, ka dziļi un labi integrēti kapitāla tirgi papildina banku savienību, jo tie veicina privātā sektora veiktu riska dalīšanu, palielina ekonomikas konverģenci un palīdz mazināt turpmākos satricinājumus, un varētu arī palīdzēt labāk sadalīt līdzekļus, lai tie būtu pieejami tur, kur tas ir nepieciešams; prasa veikt visaptverošu pētījumu par vispiemērotāko sistēmu, lai labāk ņemtu vērā finanšu pakalpojumu straujo attīstību; uzsver, ka labāka piekļuve papildu finansējuma avotiem būtu īpaši noderīga jaunuzņēmumiem un MVU, veicinot to stabilu izaugsmi un ilgtspējīgu attīstību;
7. uzsver, cik svarīgi ir turpināt EMS padziļināšanas un pabeigšanas procesu, lai saglabātu vienotās valūtas stabilitāti un veicinātu ekonomikas, fiskālās un darba tirgus politikas nostādņu konverģenci starp dalībvalstīm; šajā sakarībā uzsver, ka Eiropas un valstu līmenī ir vajadzīga stingra politiskā apņemšanās, efektīva pārvaldība un demokrātiska pārskatatbildība, jo īpaši attiecībā uz parlamentāro kontroli dažādos Eiropas pusgada posmos; atkārtoti norāda, ka, izņemot Dānijas nepievienošanos, visām dalībvalstīm ir pienākums ieviest euro; atbalsta turpmākus pasākumus, lai attīstītu ESM; pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu par Eiropas Investīciju stabilizācijas funkciju un apspriež jaunus, stabilizācijai paredzētus budžeta instrumentus;
8. pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu par reformu atbalsta programmu; uzsver, ka ir svarīgi nevājināt Parlamenta koplēmuma un uzraudzības pilnvaras attiecībā uz ES līdzekļu izlietojumu; pauž bažas par to, ka laikposmā no 2011. līdz 2017. gadam tikai 9 % konkrētām valstīm adresēto ieteikumu (KVAI) ir pilnībā īstenoti; ņem vērā konverģences mehānismu, kas dos stimulu un palīdzēs tām eurozonā neietilpstošajām dalībvalstīm, kuras realizē ilgtspējīgu fiskālo un ekonomikas politiku, īstenot reformas un izpildīt euro ieviešanas kritērijus;
9. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt augšupēju ekonomisko un sociālo konverģenci Eiropas pusgada procesā; atzīst Eiropas sociālo tiesību pīlāra izveides nozīmīgumu; norāda, ka Eiropas pusgads ir stiprināts un racionalizēts, bet uzsver, ka labāka valstu parlamentu iesaistīšana palīdzētu uzlabot valstu līdzdalību, kas ļautu labāk īstenot KVAI, tādējādi uzlabojot Eiropas pusgada procesu; norāda, ka pirmais un galvenais dalībvalstu pienākums ir izvēlēties piemērotu un ilgtspējīgu fiskālo un ekonomikas politiku;
10. atzinīgi vērtē turpmāko *InvestEU* programmu un uzsver, ka fondam būtu jāturpina samazināt investīciju nepietiekamību ES; atbalsta ieguldījumus materiālos un nemateriālos aktīvos, tostarp kultūras mantojumā, lai veicinātu izaugsmi, ieguldījumus un nodarbinātību, īpašu uzmanību pievēršot MVU, uzņēmumiem ar mazu un vidēju kapitālu un sociālajiem uzņēmumiem, tādējādi Savienībā uzlabojot labklājību, ienākumu taisnīgāku sadali un ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
11. atzinīgi vērtē līdz šim paveikto darbu un uzskata, ka ir jāturpina spēkā esošo PVN tiesību aktu visaptveroša pārskatīšana; mudina pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; ņem vērā Komisijas darbu saistībā ar taisnīgu nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā;

12. aicina visas ES iestādes un struktūras, tostarp Komisiju, Eiropas Centrālo banku, Eiropas Investīciju banku un vienoto uzraudzības mehānismu, vēl vairāk pastiprināt centienus komunikācijas jomā, lai labāk izskaidrotu savu darbu un uzlabotu ES iedzīvotājiem pieejamo informāciju.

INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	20.11.2018
Galīgais balsojums	+: 40 -: 7 0: 3
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Hugues Bayet, Pervenche Berès, David Coburn, Thierry Cornillet, Esther de Lange, Markus Ferber, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Stefan Gehrold, Sven Giegold, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Petr Ježek, Barbara Kappel, Wolf Klinz, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Marisa Matias, Costas Mavrides, Alex Mayer, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Anne Sander, Alfred Sant, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Andrea Cozzolino, Jeppe Kofod, Paloma López Bermejo, Michel Reimon, Joachim Starbatty, Lieve Wierinck
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pilar Ayuso, Elmar Brok, Helga Stevens

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

40	+
ALDE	Thierry Cornillet, Petr Ježek, Wolf Klinz, Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck
ENF	Barbara Kappel
PPE	Pilar Ayuso, Elmar Brok, Markus Ferber, Stefan Gehrold, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Georgios Kyrtos, Esther de Lange, Werner Langen, Ivana Maletić, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Anne Sander, Tom Vandenkendelaere
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Andrea Cozzolino, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Roberto Gualtieri, Jeppe Kofod, Olle Ludvigsson, Costas Mavrides, Alex Mayer, Alfred Sant, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Paul Tang, Jakob von Weizsäcker
VERTS/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Michel Reimon, Ernest Urtasun

7	-
ECR	Bernd Lucke, Joachim Starbatty
EFDD	David Coburn, Marco Valli
GUE/NGL	Paloma López Bermejo, Marisa Matias, Miguel Viegas

3	0
ECR	Stanisław Ożóg, Pirkko Ruohonen-Lerner, Helga Stevens

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

STARPTAUTISKĀS TIRDZNICĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Konstitucionālo jautājumu komitejai

par stāvokli sarunās par Eiropas nākotni
(2018/2094(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra*

IEROSINĀJUMI

Starptautiskās tirdzniecības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Konstitucionālo jautājumu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka kopējai tirdzniecības politikai joprojām ir jābūt būtiskam Savienības ārpolitikas pīlāram, kas tieši ietekmē iedzīvotāju dzīvi, un tai ir jāpalīdz Savienībai pielāgoties tās jaunajai lomai pasaulē, kurā ir daudzi svarīgākie dalībnieki starptautiskajā arēnā; šajā sakarībā mudina Padomi, Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu sadarboties šādās jomās:

a) uzlabot kopējo tirdzniecības politiku, integrējot to plašākā politikas satvarā; uzņemties vadību pasaules tirdzniecības politikā daudzpusējā un divpusējā līmenī; stiprināt sadarbību ar mūsu divpusējiem, stratēģiskiem, reģionāliem tirdzniecības partneriem un tādām daudzpusējām organizācijām kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Tirdzniecības un attīstības konference (*UNCTAD*), ANO Vides programma (*UNEP*), Starptautiskā Darba organizācija (*SDO*) un īpaši Pasaules Tirdzniecības organizācija (*PTO*), aktīvi veicinot tās nepieciešamās reformas, lai palielinātu *PTO* efektivitāti un tās spēju reaģēt uz jaunajiem globālajiem izaicinājumiem, tostarp Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un Parīzes nolīgumu par klimata pārmaiņām, un lai palielinātu tās leģitimitāti; stiprināt Savienības vadošo lomu un ES tirdzniecības politiku uz vērtību balstītas tirdzniecības politikas veicināšanā, tirdzniecībā stiprinot cilvēktiesību aspektu un ieviešot augstākos Eiropas standartus;

b) uzņemties vadošu lomu atvērtas, uz noteikumiem balstītas, taisnīgas un uz ilgtspējīgu attīstību orientētas globālās tirdzniecības sistēmas aizsardzībā, lai vēl vairāk sekmētu ES uzņēmumu konkurētspēju, nodrošinot starptautisko noteikumu un nolīgumu, piemēram, vides un klimata pārmaiņu nolīgumu, *SDO* konvenciju, korupcijas novēršanas noteikumu un nolīgumu par finanšu pārredzamību, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un sadarbību nodokļu jomā efektīvu īstenošanu; nodrošināt, ka ES uzņēmumi var darboties globālā līmenī, kurā pastāv vienādi nosacījumi, paredzami noteikumi, godīga konkurence un noteiktas saistības, tostarp konstruktīvi strādājot, lai panāktu kopīgu Savienības nostāju ANO starpvaldību sarunās saistībā ar atbildību par cilvēktiesību pārkāpumiem un lielāku uzņēmumu atbildību, un saistošus pienācīgas pārbaudes

pienākumus attiecībā uz piegādes un ražošanas ķēdēm;

c) pilnībā un nekavējoties informēt Parlamentu par sarunām un Padomes pilnvarām, kā arī visā starptautisko nolīgumu īstenošanas laikā, lai nodrošinātu, ka tas spēj īstenot savas pilnvaras un prerogatīvas; vienkāršot un saīsināt sarunu procesu un pastiprināt Parlamenta kontroli tā laikā; palielināt pārredzamību attiecībā uz ES iedzīvotājiem, pirms sarunu sākuma publicējot tirdzniecības nolīgumu sarunu norādes (pilnvarojumus), lai ekonomikas dalībniekiem nodrošinātu arī lielāku paredzamību un juridisko noteiktību, kas ļautu tiem labāk un savlaicīgāk izmantot iespējas, kas rodas ES; pilnībā ievērot Līguma noteikumus un neseno ES judikatūru, kas nosaka, ka kopējā tirdzniecības politika ir Savienības ekskluzīvā kompetencē ;

d) pielāgot tirdzniecības politiku globālām tendencēm tādās jomās kā automatizācija, digitalizācija, servitizācija, globālo vērtības ķēžu pieaugums un preču un pakalpojumu tirdzniecības savstarpējā saistība, tiecoties izstrādāt piemērotus noteikumus, lai nodrošinātu datu pārsūtīšanu, starppatēriņa preču konkurētspējīgas cenas un liberalizētu pakalpojumu tirdzniecību divpusējos un daudzpusējos tirdzniecības nolīgumos;

e) atbalstīt mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), lai tie varētu pilnībā gūt labumu no kopējās tirdzniecības politikas; palielināt ieguldījumus pētniecībā, tehnoloģiju attīstībā un inovācijā, jo īpaši ņemot vērā ekonomikas dekarbonizāciju; atbalstīt Eiropas uzņēmumus nolūkā uzņemties vadošu pasaules mēroga lomu šajā nozarē, tādējādi palielinot konkurētspēju un radot pienācīgas kvalitātes darbavietas; uzsvērt, ka ilgtspējīgu attīstību nevajadzētu uzskatīt par šķērslī ieguldījumiem; uzsvērt starptautisko sadarbību un starptautisku līdzdalības procesu, jo īpaši Āfrikas kontinentā, kas varētu veicināt ilgtspējīgus ekonomiskos ciklus reģionālā līmenī, radīt jaunas darbavietas un veicināt sociālās aizsardzības politikas izstrādi;

f) sistemātiski iekļaut digitālo tirdzniecību, MVU, saistošas un izpildāmas tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības sadaļas un dzimumu līdztiesības noteikumus tirdzniecības nolīgumos, kā arī uzņemties vadību attiecībā uz šiem jautājumiem daudzpusējās sarunās; aizstāvēt ES pilsoņu datu privātumu pilnā mērā, kā noteikts Savienības Vispārīgajā datu aizsardzības regulā (Regula (ES) 2016/679), un veicināt ES standartu stiprināšanu attiecībā uz patērētāju aizsardzību, datu aizsardzību un piekļuvi tirgum; censties izveidot globālu aliansi un atbalstīt dalībvalstu iestādes cīņā pret pārrobežu kibernoziegumiem; attīstīt ES digitālo stratēģiju, kurā ir iekļauti ieguldījumi digitālajā infrastruktūrā un digitālajos uzņēmumos, lai dotu labumu sabiedrībai kopumā;

g) sekmēt pieteikuma procedūru un piekļuvi Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondam, lai ņemtu vērā pakāpeniskās un abpusējās preču un pakalpojumu tirdzniecības liberalizācijas negatīvās sekas;

h) stiprināt kopējās tirdzniecības politikas saskaņotību ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP), Eiropas attīstības politiku un klimata politiku, lai garantētu Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 5. punktā un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 21., 207. un 208. pantā noteikto vērtību un mērķu ievērošanu, pilnībā nodrošinot atbilstību Eiropas Konsensam attīstības jomā;

- i) atzīt, ka ārkārtīga ES tirdzniecības nolīgumu politizācija var kavēt tirdzniecību;
- j) uzsvērt, ka ir stratēģiski svarīgi izstrādāt konstruktīvu kaimiņattiecību politiku, izveidojot godīgas tirdzniecības attiecības un ekonomisko sadarbību ar Savienības austrumu un dienvidu kaimiņvalstīm, lai veicinātu to ekonomisko un sociālo labklājību un darbvietu radīšanu;
- k) paredzēt “*Brexit*” sekas un piedāvāt veidus, kā mazināt negatīvās ekonomiskās sekas, ko tā radīs Savienībai un tās iedzīvotājiem, tostarp Apvienotās Karalistes iedzīvotājiem, kuri pašlaik dzīvo Savienībā;
- l) uzlabot kopējās tirdzniecības politikas komunikācijas stratēģiju, pirms attiecīgo sarunu norāžu (pilnvarojumu) pieņemšanas sniedzot vairāk publisku un visaptverošu analīzi par jaunu tirdzniecības nolīgumu iespējamo ietekmi; labāk informēt par iespējām, kuras tirdzniecība piedāvā iedzīvotājiem un uzņēmumiem; stiprināt pārredzamību un padziļināt dialogu ar profesionālajiem un sociālajiem partneriem un pilsonisko sabiedrību, lai nodrošinātu to pienācīgu iesaistīšanos tirdzniecības nolīgumu uzraudzībā un īstenošanā, jo īpaši izmantojot kopīgu dialogu un tirdzniecības nolīgumu vietējās konsultantu grupas un piešķirot vairāk līdzekļu šiem mehānismiem; palīdzēt Savienības iedzīvotājiem un ekonomikas dalībniekiem labāk izprast globālo ekonomisko attiecību sistēmas mainīgo līdzsvaru un labāk pielāgoties tam.

**INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	5.11.2018
Galīgais balsojums	+: 30 -: 3 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Maria Arena, Tiziana Beghin, David Borrelli, Salvatore Cicu, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Karoline Graswander-Hainz, Christophe Hansen, Heidi Hautala, Nadja Hirsch, Yannick Jadot, France Jamet, Jude Kirton-Darling, Patricia Lalonde, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Alessia Maria Mosca, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saifí, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Sajjad Karim, Sander Loones, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jarosław Wałęsa
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Georges Bach, Norbert Lins

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

30	+
ALDE	Nadja Hirsch, Patricia Lalonde
ECR	Sander Loones
EFDD	Tiziana Beghin
GUE/NGL	Helmut Scholz
NI	David Borrelli, Emmanuel Maurel
PPE	Georges Bach, Salvatore Cicu, Christofer Fjellner, Christophe Hansen, Norbert Lins, Sorin Moisă, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Adam Szejnfeld, Jarosław Wałęsa, Iuliu Winkler
S&D	Maria Arena, Karoline Graswander-Hainz, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Alessia Maria Mosca, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Joachim Schuster
VERTS/ALE	Heidi Hautala, Yannick Jadot

3	-
ECR	Sajjad Karim
ENF	France Jamet
GUE/NGL	Anne-Marie Mineur

1	0
GUE/NGL	Eleonora Forenza

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

16.11.2018

BUDŽETA KONTROLES KOMITEJAS ATZINUMS

Konstitucionālo jautājumu komitejai

par stāvokli sarunās par Eiropas nākotni
(2018/2094(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Petri Sarvamaa*

IEROSINĀJUMI

Budžeta kontroles komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Konstitucionālo jautājumu komiteju rezolūcijas priekšlikumā, ko tā pieņems, iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā Eiropa ir nonākusi krustcelēs, iestājoties zināmai leģitimitātes krīzei saistībā ar Eiropas lēmumiem;
- B. tā kā Eiropas projekts ir jātuvina ES iedzīvotājiem, īpašu uzmanību pievēršot viņu vajadzībām, dzīvei un vēlmēm, lai ar atjaunotu ES pārvaldību jo īpaši stiprinātu ES leģitimitāti un atjaunotu uzticēšanos Eiropas projektam un entuziasmu par to;
- C. tā kā publisko izdevumu parlamentārā kontrole ir nozīmīga modernas demokrātiskās sistēmas sastāvdaļa;
- D. tā kā lielāka demokrātija ES ir cieši saistīta ar lielāku pārredzamību, pārskatatbildību un integritāti, kurai vajadzētu būt galvenajam principam ES iestāžu kultūrā efektīvas pārvaldības veicināšanai un atklātības palielināšanai ES darbībā un tās lēmumu pieņemšanas procesā;
- E. tā kā visām ES iestādēm vajadzētu būt pārredzamām un pilnībā atbildīgām Savienības pilsoņu priekšā par tām kā ES iestādēm uzticētajiem līdzekļiem;
- F. tā kā ES 27 dalībvalstu vadītāji, 2017. gada 25. martā pieņemot Romas deklarāciju, nāca klajā ar skaidru signālu par “vienotību un solidaritāti”;
- G. tā kā inerce Eiropas līmenī vairs nav uzskatāma par risinājumu, ņemot vērā būtiskās problēmas, ar kurām saskaras Savienība, jo īpaši attiecībā uz globalizāciju, migrāciju, aizsardzību, kas balstās uz pastiprinātu sadarbību, sociāliem jautājumiem, Eiropas monetārās savienības pabeigšanu un jaunu ES pašu resursu izvēli;
- H. tā kā ES budžets dalībvalstīm joprojām ir vērtīgs finansējuma avots,

1. uzskata, ka iedzīvotāju uzticēšanās ES iestādēm ir būtiska, lai nodrošinātu demokrātiju, labu pārvaldību un efektīvu politikas veidošanu;
2. uzsver, ka ir svarīgi raudzīties tālāk par pretrunīgiem Eiropas redzējumiem un saskaņot konkurējošas prioritātes, lai novērstu Savienības šķelšanās vai pavājināšanās risku;
3. atzīst, ka sakarā ar *Brexit* nepieciešamība turpināt apsvērt ES institucionālo un izdevumu struktūru un izstrādāt jaunu ES politikas dinamiku ir kļuvusi akūtāka;
4. norāda, ka Apvienotās Karalistes lēmumam izstāties no Savienības būs sarežģītas sekas budžeta ziņā un tas negatīvi ietekmēs ES budžetu; uzsver, ka pārējām ES 27 dalībvalstīm būtu jānosaka vērienīgāki mērķi budžeta reformas ziņā, ņemot vērā ES pašreizējās un turpmākās problēmas;
5. pauž pārliecību, ka joprojām ir iespējams labāk nostiprināt demokrātisko pārskatatbildību Savienības sistēmā, proti, izstrādājot stingrus mehānismus, lai nodrošinātu politisko leģitimitāti un institucionālo pārskatatbildību un racionalizējot arvien sarežģītākās ES pārvaldības struktūras;
6. atgādina par nepieciešamību steidzami īstenot ES budžeta un administratīvu reformu, kas racionalizētu iekšējos procesus un padarītu ES iedzīvotājiem saprotamāku un pieejamāku;
7. atgādina — veicot jebkādas turpmākas izmaiņas Savienības sistēmā saistībā ar esošajām struktūrām vai jaunu juridisku personu izveidi, vienmēr būtu jāņem vērā jautājumi par ES demokrātisko pārskatatbildību, publiskā sektora revīzijas noteikumiem un darbību efektivitāti;
8. uzskata, ka ir jāsamazina pārskatatbildības trūkums Eiropas Savienībā un jātiecas uz tādu pārbaudi ieviešanu, kas paredz lielāku sadarbību, apvienojot demokrātisko pārraudzību un revīzijas darbības un vienlaikus nodrošinot lielāku pārredzamību; tādēļ prasa nodrošināt pilnīgu pārskatatbildību un efektīvu demokrātisku pārraudzību attiecībā uz Eiropas Investīciju banku, Eiropas Centrālo banku un turpmākajām struktūrām, kas tiks izveidotas, piemēram, Eiropas Monetāro fondu;
9. turklāt uzsver, ka ir pienācis laiks pragmatiski izvērtēt ES īstenošanas metodes, atbildot uz galvenajiem jautājumiem par to, kā vislabāk īstenot Savienības politiku un kādi pārvaldības modeļi būtu jāpiemēro, lai sagatavotu ceļu uz tādu Eiropu, kas sniedz jūtamus rezultātus;
10. atgādina, ka ES ir nepieciešams ilgtermiņa stratēģiskais redzējums; uzskata, ka ir pienācis laiks piedāvāt jaunus Eiropas vēstījumus un stratēģiskāk īstenot ES politiku, balstoties uz noteiktu skaitu skaidri definētu un saprotamu Savienības prioritāšu, kolektīvo mērķu un kompetenču, lai uzlabotu saprotamību un efektivitāti;
11. uzsver, ka attiecībā uz vispārējo politisko mērķu atspoguļošanu darbībās un rezultātos, kas būtu jūtami un redzami ES iedzīvotājiem, ir jāveic regulāras realitātes pārbaudes, tādējādi ir absolūti nepieciešams, lai budžeta kontrole tiktu saglabāta kā būtiska demokrātiskās kontroles sastāvdaļa;

12. norāda, ka demokrātiskās uzraudzības un Parlamenta pārbaudes nostiprināšana būtu jābalsta ne tikai uz tradicionālo rezervju un finanšu plūsmu uzraudzību, bet arī uz rezultātiem, kas gūti, rūpīgi izvērtējot rentabilitāti, vērtīgu un ilgtspējīgu ietekmi uz iedzīvotājiem un Savienības vērtību un tiesiskuma ievērošanu;
13. uzskata, ka pamatvērtību ievērošana, tiesiskuma aizsardzības nodrošināšana dalībvalstīs vai ekoloģisko nosacījumu ieviešana ir nepieciešami demokrātijas priekšnoteikumi, lai noteiktu jebkādu jaunu ES finansiālo solidaritāti; pauž bažas par jaunākajām norisēm saistībā ar tiesiskuma trūkumu dažās dalībvalstīs; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Savienības budžeta aizsardzību vispārēju trūkumu gadījumā saistībā ar tiesiskumu dalībvalstīs (COM(2018)0324); uzsver, ka Eiropas iestādēm būtu jārīkojas, lai aizsargātu tiesiskumu;
14. prasa pašreizējo sistēmu Savienības finanšu interešu aizsardzībai nostiprināt, izstrādājot tādu sankciju sistēmu, kuras būtu proporcionālas trūkumu pakāpei vai mēģinājumiem kaitēt tiesiskumam, ko nosaka, balstoties uz neatkarīgu novērtējumu, un kuru klāstā varētu būt gan ES finansējuma samazinājums, gan pat maksājumu un saistību apturēšana atkārtotu nepilnību gadījumā; uzskata, ka šādos gadījumos saistībā ar šādām procedūrām un šādu pasākumu atcelšanu Parlamentam vienmēr būtu jāpiedalās lēmumu pieņemšanas procesā ar tādām pašām tiesībām, kādas ir Padomei;
15. atgādina, ka ir jāveicina centieni panākt Eiropas pievienoto vērtību, proti, resursu apvienošanai Eiropas līmenī būtu jāsniedz rezultāti, salīdzinot ar izdevumiem valstu līmenī, kas nevar būt vērsti uz Eiropas sabiedrisko labumu nodrošināšanu;
16. uzskata, ka ir jāizstrādā labāki instrumenti strukturālu reformu īstenošanai visā ES, nodrošinot būtiskus Eiropas sabiedriskos labumus, un ka tas ir jāveic, pienācīgi piemērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principu;
17. uzskata, ka nepieciešamības gadījumā ir jāuzlabo politikas priekšnosacījumi, neapdraudot programmu funkcionalitāti, lai nodrošinātu efektīvu un pareizu finanšu pārvaldību Savienības izdevumu īstenošanā;
18. atgādina, ka saistībā ar debatēm par Eiropas nākotni ir jāapsver, kā varētu reformēt Savienības budžeta sistēmu, lai panāktu pietiekamu budžetu plānotās politikas finansējuma nodrošināšanai, labāku līdzsvaru starp paredzamību un reaģētspēju, un kā vislabāk nodrošināt, lai vispārējā finansēšanas kārtība nebūtu sarežģītāka, nekā ir vajadzīgs, lai sasniegtu Savienības politikas mērķus un garantētu pārskatatbildību;
19. uzskata, ka ir lietderīgi nodrošināt, ka budžets sniedz reālu pievienoto vērtību ES iedzīvotājiem;
20. uzsver, ka pietiekamu finanšu līdzekļu nodrošināšana papildus pašu resursu sistēmas modernizācijai, proti, nodrošinot stabilus, efektīvus un īstenus Eiropas pašu resursus, ir būtiska, lai saglabātu augstu ieguldījumu līmeni un Savienības mērķus un ietekmi starptautiskā mērogā;
21. uzsver, ka Eiropas aģentūrām ir neaizstājama loma pieredzes sniegšanā attiecīgajās jomās un vienlaicīgi ES pārstāvniecībā dalībvalstīs; uzsver, ka tādēļ ir svarīgi

nodrošināt, ka nākotnē aģentūru darbs ir labi strukturēts un organizēts, aģentūru veiktās darbības ir ilgtspējīgas un ka vienmēr tiek nodrošināta to pamanāmība;

22. turklāt uzsver, ka Eiropas Attīstības fonds (EAF) būtu jāiekļauj ES budžetā, kā jau noteikts priekšlikumā par jauno daudzgadu finanšu shēmu (DFS) 2021.–2027. gadam, lai novērstu budžeta sadrumstalotību; norāda, ka EAF iekļaušana ES budžetā palielina budžeta izpildes apstiprinātājiestādes spēju veikt rūpīgu ES izdevumu pārbaudi;
23. aicina visas ES iestādes pilnveidot savas procedūras un praksi, kas vērsta uz Savienības finanšu interešu aizsardzību, un aktīvi sekmēt uz rezultātiem orientētu budžeta izpildes apstiprināšanas procesu; šajā sakarībā uzskata, ka budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra ir nepieciešams instruments, lai īstenotu demokrātisko pārskatatbildību Savienības pilsoņu priekšā;
24. norāda uz to, cik svarīgi ir aizsargāt ES nodokļu maksātāju naudu no krāpšanas un nelikumīgām darbībām, kas skar Savienības finanšu intereses;
25. atgādina par sarežģījumiem, kas atkārtoti radušies līdzšinējās budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrās sakarā ar sadarbības trūkumu no Padomes puses; uzstāj, ka Padomei tāpat kā pārējām iestādēm ir jāievēro pārskatabildības un pārredzamības principi; uzsver, ka šajā ziņā nedrīkstētu būt izņēmumi;
26. uzskata, ka Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) izveide ir nozīmīgs solis Eiropas publiskās telpas veidošanā; aicina Komisiju koncentrēt darbu uz *EPPO* ātru izveidi, nodrošinot pietiekamus resursus;
27. vērš uzmanību uz tādu parādību kā korupcija, kurai ir būtiskas finansiālas sekas un kura nopietni apdraud demokrātiju, tiesiskumu un publiskos ieguldījumus; atkārtoti aicina Komisiju atsākt gada ziņojuma par korupciju publicēšanu;
28. prasa Komisijai ierosināt, kādas varētu būt turpmākās metodes sadarbībai ar Eiropas Padomes Pretkorupcijas starpvalstu grupu (*GRECO*), tostarp paredzot to, lai ES pieteiktos dalībai šajā grupā un lai Parlamentam tiktu sniegta atjaunināta informācija par minētā pieteikuma izskatīšanas virzību;
29. prasa pilnveidot visu ES iestāžu un aģentūru integritātes politiku un ētikas regulējumu, uzlabojot rīcības kodeksu, trauksmes cēlēju aizsardzību, ētikas principu, pārredzamības un pārskatatbildības īstenošanu;
30. mudina vadoša principa veidā iezīmēt turpmākās Eiropas kontūras, nodrošinot līdzsvaru starp atbildību un jaunu solidaritāti un dodot priekšroku Kopienas metodei, nevis starpvaldību sistēmai kā ES pārvaldības metodei;
31. uzskata, ka debates par Eiropas nākotni ir jāturpina visaugstākajā institucionālajā līmenī, jo īpaši koncentrējoties uz efektīvāku finansējuma izmantošanu un demokrātiskiem ES budžeta kontroles mehānismiem.

**INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	15.11.2018
Galīgais balsojums	+: 19 -: 1 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Nedzhmi Ali, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Dennis de Jong, Tamás Deutsch, Martina Dlabajová, Luke Ming Flanagan, Ingeborg Gräßle, Arndt Kohn, Gilles Pargneaux, Georgi Pirinski, Petri Sarvamaa, Bart Staes, Derek Vaughan, Tomáš Zdechovský, Joachim Zeller
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Caterina Chinnici, Marian-Jean Marinescu, Andrey Novakov, Julia Pitera, Richard Sulík

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

19	+
ALDE	Nedzhmi Ali, Martina Dlabajová
ECR	Richard Sulík
GUE/NGL	Dennis de Jong
EPP	Ingeborg Gräble, Marian-Jean Marinescu, Andrey Novakov, Julia Pitera, Petri Sarvamaa, Tomáš Zdechovský, Joachim Zeller
S&D	Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Caterina Chinnici, Arndt Kohn, Gilles Pargneaux, Georgi Pirinski, Derek Vaughan
Greens/EFA	Bart Staes

1	-
GUE/NGL	Luke Ming Flanagan

1	0
EPP	Tamás Deutsch

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

LAUKSAIMNIECĪBAS UN LAUKU ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Konstitucionālo jautājumu komitejai

par stāvokli sarunās par Eiropas nākotni
(2018/2094(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Ivan Jakovčić*

IEROSINĀJUMI

Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Konstitucionālo jautājumu komiteju rezolūcijas priekšlikumā, ko tā pieņems, iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. Tā kā Savienības lauksaimniecības produkti dod ieguldījumu gan Savienības ekonomikas attīstībā, stimulējot ražošanu un apstrādi, gan arī tās dzīvajā kultūras un gastronomiskajā mantojumā, veicinot teritoriālo un sociālo kohēziju, kā arī stiprinot vietējās un reģionālās tradīcijas; tā kā Eiropā un pasaulē arvien palielinās pieprasījums pēc augstas kvalitātes un tradicionālajiem produktiem; tā kā Savienības nākotne ir atkarīga arī no plaukstošiem un dinamiskiem lauku apvidiem, tostarp ekstenzívī apsaimniekotiem lauku apvidiem;
- B. tā kā lauksaimniecībai un mežsaimniecībai ir būtiska nozīme efektīvā zemes apsaimniekošanā, lai atbilstīgi starptautiskajos nolīgumos paredzētajām saistībām cīnītos pret klimata pārmaiņām, vienlaikus aizsargājot sabiedrības veselību visos tās aspektos;
- C. tā kā skaļākie Savienības kritiķi norāda uz neatbilstību starp Savienības ierosinātajām darbībām un to īstenošanu gan valstu, gan vietējā līmenī, un tā kā Apvienotās Karalistes izstāšanās būtiski ietekmēs Savienības turpmāko darbību finansēšanu;
- D. tā kā saskaņā ar Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (*FAO*) datiem pieprasījums pēc pārtikas visā pasaulē līdz 2050. gadam pieaugs par 70 %; tā kā jaunajai kopējai lauksaimniecības politikai (KLP) ir jānodrošina ekonomiskā pievienotā vērtība lauksaimniecībai, uzlabojot tās produktivitāti ar mazākiem pieejamajiem resursiem un veicinot godīgu konkurenci, kā arī veselīgu un augsti kvalitatīvu pārtiku par samērīgām cenām; tā kā šiem KLP mērķiem arī turpmāk jābūt svarīgiem elementiem, veidojot ES nākotni;
- E. tā kā dzimumu līdztiesība ir viens no ES un tās dalībvalstu pamatmērķiem; tā kā daudzas no lomām, ko uzņēmušās sievietes lauku apvidos, palīdz uzturēt lauku saimniecības un saglabāt lauku kopienu dinamisku attīstību; tā kā centieni novērst iedzīvotāju skaita samazināšanos lauku apvidos ir saistīti ar sieviešu un jauniešu

iespējām, un sievietes lauku apvidos joprojām saskaras ar dažādām problēmām,

1. uzsver, cik nozīmīga ir KLP, ko atbalsta ar labi finansētu budžetu; atgādina, cik nozīmīga ir KLP Savienības vēsturiskajā mantojumā; norāda, ka tai ir būtiska loma, nodrošinot lauku reģionu vitalitāti un drošu pārtikas piegādi; norāda, ka gaidāmā KLP reforma ir iespēja stiprināt tās mērķu izpildi; uzsver, ka KLP ir viena no visvecākajām politikas jomām un tai vēl arvien ir jāpaliek par vienu no vissvarīgākajām un visintegrētākajām politikas jomām, un ka tā arī turpmāk palīdzēs veidot Eiropas nākotni, palielinot integrāciju un Eiropas iedzīvotājiem garantējot pārtikas nodrošinājumu un nekaitīgumu;
2. uzsver, ka Eiropas zemkopībai ir būtiska nozīme planētas apgādē ar pārtiku un darbvieta nodrošināšanā 46 miljoniem cilvēku; norāda uz daudzajām problēmām, ko rada starptautiskie tirdzniecības nolīgumi un krīzes; norāda, ka ES likumdošanas darbības attiecībā uz negodīgas tirdzniecības prakses novēršanu tiek īstenotas, lai nodrošinātu ilgtspējīgāku pārtikas piegādes ķēdi, kas sniegtu ieguvumus lauksaimniekiem un patērētājiem;
3. norāda, ka lauksaimniecības un lauku attīstības politikai ir liels potenciāls attiecībā uz sabiedrisko labumu nodrošināšanu; uzsver, ka lauksaimniecība ir atbildīga ne tikai par izejvielu un produktu ražošanu pārtikas rūpniecībai un citām nozarēm, bet arī būtiski ietekmē vidi un laukus; tādēļ uzskata, ka ES vides kvalitāte lielā mērā ir atkarīga no resursu pārvaldības un apsaimniekošanas, kas tiek īstenota lauku saimniecību līmenī;
4. norāda uz ilgtermiņa mērķi pāriet uz tirgus stimulētu un ilgtspējīgu Eiropas lauksaimniecību, kas palielina konkurētspēju un samazina vajadzību piešķirt ienākumu atbalstu lauksaimniekiem; prasa saskaņot KLP ar citām ES politikas nostādņiem un uzsver, ka ir nepieciešama vispārēja budžeta disciplīna; norāda uz to, ka gadījumā, ja noteiktām prioritātēm ir jāpalielina budžets, pirmkārt un galvenokārt ir jāsamazina citām pozīcijām paredzētais finansējums;
5. uzsver, ka KLP patiesi jāvienkāršo, lai panāktu, ka šī politika ir vērsta uz rezultātiem un sasniegumiem, nevis atbilstības nodrošināšanu; uzskata, ka KLP ir jābūt vairāk vērstai uz tirgu, lai mazinātu lauksaimnieku atkarību no publiskā atbalsta un palielinātu nozares konkurētspēju;
6. norāda, ka pieaugoša problēma ir lauku apvidu iedzīvotāju skaita samazināšanās un ka šī tendence ir jānovērš, īstenojot mērķtiecīgus pasākumus un nodrošinot ES politikas nostādņu savstarpējo sinerģiju, lai uzlabotu Eiropas lauksaimniecības nozares ilgtspēju, tādējādi sniedzot atbalstu un stimulus gados jauniem lauksaimniekiem šajos apvidos; atgādina, ka daudzās dalībvalstīs lauksaimnieki saskaras ar paaudžu maiņas problēmu;
7. uzsver KLP lomu augsnes, ūdens un citu dabas resursu veselības un laba stāvokļa uzturēšanā; norāda, ka Eiropas lauksaimniecības produktu ražotāji ir apņēmušies īstenot labu vides praksi un sasniegt klimata pārmaiņu risināšanai izvirzītos mērķus;
8. uzsver, cik svarīgas ir bioloģiskā ražošana un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un starp tām pastāvošā sinerģija, jo tā dod labumu gan ražotājiem, gan patērētājiem; atgādina par to, cik svarīga ir piekļuve inovācijai un taisnīga pārtikas piegādes ķēdes darbība; aicina vienu no jaunās KLP pīlāriem veltīt prioritātēm, kas rada darbvietas un apliecina ES

lauksaimniecības un pārtikas produktu visaugstāko kvalitāti;

9. uzsver lauksaimniecības būtisko lomu Savienības prioritātēs, mazinot klimata pārmaiņu sekas un veicinot ilgtspējīgu attīstību; atgādina, ka tāpēc lauksaimniecībai ir nepieciešams spēcīgs un vajadzībām atbilstošs budžets;
10. vērš uzmanību uz to, ka ES samazinās lauku saimniecību ienākumi, ko izraisa pieaugošās ražošanas izmaksas un cenu nepastāvība, tādējādi nelabvēlīgi ietekmējot lauksaimnieku spēju uzturēt ražošanu; uzsver izmaksas, kas Eiropas lauksaimniekiem ir jāsedz, lai ievērotu pasaulē augstākos pārtikas nekaitīguma, vides aizsardzības, dzīvnieku labturības un darba standartus; uzsver, ka KLP ietvaros lauksaimniekiem ir jāsaņem kompensācijas par sabiedrisko labumu nodrošināšanu sabiedrībai;
11. uzsver, ka ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu (aizsargāts cilmes vietas nosaukums, aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde un garantēta tradicionālā īpatnība) kvalitātes shēmas aizsargā produktu nosaukumus no ļaunprātīgas izmantošanas, uzlabo to profilu, ceļ to vērtību starptautisko nolīgumu sistēmā, palielina lauksaimnieku ienākumus un paaugstina patērētāju uzticēšanās līmeni; uzsver, ka Eiropas logotipa izmantošana nodrošina labāku atpazīstamību un garantē eksportam paredzēto lauksaimniecības produktu kvalitāti, kā arī to, kā tiek lietoti termini, kas liecina par izcelsmi vai kvalitāti;
12. uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš lauksaimniekiem, kuriem rodas papildu izmaksas sakarā ar īpašiem ierobežojumiem, kas saistīti ar teritorijām ar augstu dabas vērtību, piemēram, kalnu apgabaliem, salām, attālākiem reģioniem un citām nelabvēlīgā situācijā esošām teritorijām; uzskata, ka šādu apgabalu īpašo ierobežojumu dēļ KLP finansējums šiem reģioniem ir īpaši svarīgs un ka jebkādi tā samazinājumi var radīt būtisku negatīvu ietekmi uz daudziem lauksaimniecības produktiem; mudina dalībvalstis izstrādāt un ieviest kvalitātes shēmas, lai attiecīgajiem ražotājiem piedāvātu iespēju tās ātri ieviest;
13. atgādina, ka 2015. gadā Parlaments atbalstīja ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu darbības jomas paplašināšanu, attiecinot tās arī uz nelauksaimnieciskiem produktiem; uzskata, ka sarunās par Eiropas nākotni būtu nopietni jāapsver šāda ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu darbības jomas paplašināšana, jo tai ir potenciāls atbalstīt lauku reģionus, nodrošinot pievienoto vērtību tradicionāliem produktiem un radot darbvietas; mudina Komisiju nekavējoties nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu jomas paplašināšanu, attiecinot to arī uz produktiem, kas nav saistīti ar lauksaimniecību;
14. uzsver, ka ir jāveic lielāki ieguldījumi lauksaimniecībā un lauksaimnieciskās pārtikas sistēmās, kā arī jāpalielina izdevumi pētniecības un izstrādes jomā, lai veicinātu inovāciju, atbalstītu ilgtspējīgas ražošanas pieaugumu un atrastu labākus veidus, kā risināt tādas problēmas kā ūdens trūkums un klimata pārmaiņas;
15. uzsver Eiropas pārtikas produktu un garšu bagātīgumu un Eiropas kulināro tradīciju daudzveidību; tādēļ uzsver, ka ir jā saglabā Eiropas reģionālie un vietējie tradicionālie produkti un garšas, izmantojot KLP instrumentus, piemēram, lauku attīstības atbalsta programmas;
16. uzsver labi finansētas un reformētas KLP nozīmi, risinot daudzās problēmas, ar ko Savienība saskarsies nākotnē; atgādina — lai novērstu lauksaimniecības krīžu radītās

sekas, KLP ir efektīvāk jāatbalsta lauksaimnieki; uzsver turpmākās KLP nozīmi, veicinot inovācijas, kā arī pētniecību un izstrādi, un atgādina, ka KLP mērķi būtu jāņem vērā jaunās programmas "Apvāršnis Eiropa" izstrādē;

17. uzsver, ka gados jauni lauksaimnieki palīdz nodrošināt Eiropas lauksaimniecības pašreizējo un turpmāko konkurētspēju un garantētu pārtikas ražošanu; uzsver, ka lauksaimniecība ir kas vairāk par saimniecisko darbību — tā ir arī svarīga ilgtspējīgas ES sastāvdaļa; uzsver jaunās paaudzes nozīmi Eiropas nākotnē;
18. atgādina sieviešu lomu lauku apvidos un viņu kā uzņēmēju un promoteru ieguldījumu ekonomikā un ilgtspējīgā attīstībā; uzsver vajadzību attīstīt viņu potenciālu nodrošināt ilgtspējīgu lauksaimniecību un lauku apvidu noturību; tādēļ prasa palielināt atbalstu ģimenes lauku saimniecībām un jauniem lauksaimniekiem un lauku apvidos atbalstīt nodarbinātību lauksaimniecībā, jo īpaši attiecībā uz jauniem lauksaimniekiem;
19. uzsver inovācijas un pētniecības nozīmi, jo īpaši augu audzēšanas un selekcijas jomā, lai Savienība šajā ziņā spētu pilnvērtīgi konkurēt ar pārējo pasauli;
20. uzsver, ka strukturālās un kohēzijas politikas nostādnes un KLP mazina plaisu starp Savienību un tās iedzīvotājiem, veicinot integrāciju vietējā līmenī un nodrošinot līdzsvarotu teritoriālo attīstību, jo īpaši lauku apgabalos un nelabvēlīgākā situācijā esošās teritorijās; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi, lai arī turpmāk lauku attīstība un bioloģiskā lauksaimniecība KLP ietvaros saņemtu stingru atbalstu;
21. uzsver nepieciešamību saglabāt ES lauksaimniecības daudzveidību; atzīst, ka vietējie tirgi, kurus apgādā ar svaigu un vietēji audzētu lauksaimniecības produkciju, ir vides ziņā ilgtspējīgi un palīdz atbalstīt jau iedibinātas lauksaimnieciskās kopienas; prasa plašāk veicināt īsas piegādes ķēdes;
22. uzsver, ka KLP palīdz saglabāt nelabvēlīgā situācijā esošu apgabalu, tostarp kalnainu apvidu, dzīvotspēju; tādēļ šai politikai ir būtiska nozīme, novēršot tendenci, ka no daudzām Eiropas teritorijām aizbrauc iedzīvotāji un to skaits tur samazinās;
23. uzsver lauku attīstības nozīmi, atbalstot daudzfunkcionālu lauksaimniecību un veicinot partnerības starp lauksaimniekiem, vietējām kopienām un pilsonisko sabiedrību, kā arī sekmējot papildu uzņēmējdarbības pasākumus, lai gūtu ieņēmumus no dažādotas saimnieciskās darbības;
24. uzsver, ka, lai novērstu patlaban vērojamo iedzīvotāju aizbraukšanu no lauku apvidiem, ir vajadzīga mijiedarbe starp KLP instrumentiem un kohēzijas politiku ar mērķi vairojot lauku teritoriju pievilcību;
25. uzsver, ka KLP ir vērsta ne tikai uz lauksaimniecību un lauksaimniekiem, — tā arī palīdz plašākām lauku kopienām, kurās šie lauksaimnieki strādā, un attīsta tās; uzsver, ka ES būtu jāstiprina sava lauku attīstības politika, kas ir vērsta uz plašu jautājumu klāstu — no atbalsta jaunuzņēmumiem lauku apvidos un piekļuves platjoslas tīklam līdz konkrētām vides aizsardzības vai sabiedrības problēmām, ar kurām saskaras lauku iedzīvotāji;
26. atzīst satraucošo bada problēmu, kas skar mūsu planētu, un tādēļ uzskata, ka ES būtu

jāpalielina noturība pret pārtikas krīzēm, nodrošinot pietiekamu, barojošu un pieejamu pārtiku un palīdzot virzīties uz pasauli, kurā nav bada;

27. uzsver, ka pašreiz plānojamie pasākumi ilgtspējīgu enerģētisko kultūraugu audzēšanas stimulēšanai nekādā veidā nedrīkstētu kaitēt sabiedrības nodrošinātībai ar pārtiku;
28. uzsver lauku attīstības nozīmi, tostarp *LEADER* iniciatīvas nozīmi, atbalstot daudzfunkcionālu lauksaimniecību un veicinot papildu uzņēmējdarbības pasākumus un iespējas, lai gūtu ienākumus no lauksaimniecības tūrisma, kā arī lai nodrošinātu kopienu atbalstītu lauksaimniecību un sociālo pakalpojumu sniegšanu lauku apvidos;
29. aicina dalībvalstis sekmēt labākās prakses apmaiņu starp Eiropas lauksaimniekiem, lai uzlabotu sadarbību un stiprinātu Eiropas identitāti.

**INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	12.11.2018
Galīgais balsojums	+: 25 -: 8 0: 3
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, José Bové, Daniel Buda, Matt Carthy, Jacques Colombier, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Karine Gloanec Maurin, Martin Häusling, Jan Huitema, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Norbert Lins, Philippe Loiseau, Giulia Moi, Ulrike Müller, Maria Noichl, Marijana Petir, Maria Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Tibor Szanyi, Maria Gabriela Zoană, Marco Zullo
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Franc Bogovič, Maria Heubuch, Anthea McIntyre, Momchil Nekov, Hilde Vautmans, Miguel Viegas, Thomas Waitz

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

25	+
ALDE	Ivan Jakovčić, Ulrike Müller, Hilde Vautmans
ECR	Anthea McIntyre
EFDD	Giulia Moi, Marco Zullo
NI	Diane Dodds
PPE	Franc Bogovič, Daniel Buda, Michel Dantin, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Marijana Petir
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Paolo De Castro, Karine Gloanec Maurin, Momchil Nekov, Maria Noichl, Tibor Szanyi, Maria Gabriela Zoană

8	-
EFDD	John Stuart Agnew
GUE/NGL	Matt Carthy, Luke Ming Flanagan, Maria Lidia Senra Rodríguez, Miguel Viegas
VERTS/ALE	José Bové, Martin Häusling, Thomas Waitz

3	0
ALDE	Jan Huitema
ENF	Jacques Colombier, Philippe Loiseau

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

PIELIKUMS. JURIDISKĀS KOMITEJAS VĒSTULE

Danuta Hübner
Konstitucionālo jautājumu komitejas priekšsēdētājai
ASP 12E157
Briselē

Temats: Juridisko lietu komitejas atzinums par stāvokli sarunās par Eiropas nākotni —
2018/2094(INI)

Godātā priekšsēdētāja!

Vēl pirms vasaras pārtraukuma Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinuma sagatavotājs *Ramon Jáuregui Atondo* komitejām prasīja AFCO komitejai iesniegt nenormatīvus pastāvīgos ziņojumus par stāvokli sarunās par Eiropas nākotni. Juridiskās komitejas koordinatori tādēļ savā 2018. gada 9. jūlija sanāksmē nolēma sniegt atzinumu vēstules veidā saskaņā ar Reglamenta 53. pantu, stingri ievērojot mūsu komitejas kompetenci. Es tiktu iecelts par šā atzinuma izstrādātāju.

Es kā šā atzinuma izstrādātājs vēlētos paust piekrišanu AFCO komitejas ziņojuma projektā īstenotajai pieejai — apkopot apspriežamos jautājumus par Eiropas nākotni un sniegt skaidrojumus un precizējumus par Eiropas integrācijas dažādajiem iespējamajiem risinājumiem pirms 2019. gada vēlēšanām. Šā uzdevuma mērķis tādēļ faktiski ir nevis pieņemt lēmumu par dažādajām alternatīvām, bet definēt problēmas, aprakstīt izaicinājumus un iezīmēt scenārijus, kuri Eiropas politikā un gaidāmajās vēlēšanās ievēlējamiem jaunajiem Eiropas Parlamenta deputātiem būs jārisina.

JURI komitejas 2018. gada 3. septembra sanāksmē notika viedokļu apmaiņa par šo tematu un pēc tam, kad koordinatori apmainījās viedokļiem rakstisku procedūru ietvaros, turpmāk izklāstīto atzinumu Komiteja pieņēma 2018. gada 10. oktobra sanāksmē, 20 balsojot par, 2 — pret un nevienam neatturoties¹.

JURI komiteja aicina par jautājumu atbildīgo AFCO komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka jautājumi par subsidiaritāti un proporcionalitāti iedzīvotājiem ir jāizklāsta precīzi, lai parādītu, ka Eiropas Savienība darbojas ikvienas personas interesēs un ka lēmumi tiek pieņemti, cik vien iespējams, zemā līmenī, piedaloties iedzīvotājiem; turklāt uzsver, ka jautājumi par subsidiaritāti un proporcionalitāti pieder pie Savienības un tās dalībvalstu, un visu līmeņu visu to iestāžu kopīgās atbildības jautājumu klāsta, kas ir iesaistītas Savienības tiesību aktu un rīcībpolitikas sagatavošanā un īstenošanā; mudina Komisiju, saskaņā ar tās 2018. gada darba programmā sniegto informāciju, iesniegt paziņojumu par turpmāku subsidiaritātes, proporcionalitātes un labāka regulējuma Eiropas Savienības ikdienas darbībās sekmēšanu;
2. uzsver, ka ES tiesību pienācīga īstenošana un piemērošana ir būtiska no Savienības rīcībpolitikas īstenošanas un Savienības, dalībvalstu un iedzīvotāju savstarpējas uzticības veicināšanas viedokļa;
3. uzsver vajadzību īpašu vērību pievērst ES administratīvajām tiesībām, kā to apliecina arī Parlamenta 2016. gada 9. jūnija rezolūcija, kurā ir pieprasīts nodrošināt atklātu, efektīvu un neatkarīgu Eiropas Savienības administrāciju² un kurai sekoja Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta veikts ietekmes novērtējums un sabiedriskā apspriešana;
4. uzsver, cik svarīgi ir sadarboties iestāžu starpā, vienlaikus ievērojot katras iestādes prerogatīvas, kuras ir nostiprinātas Līgumos un kuras ir formulētas jaunā satvarā, noslēdzot 2016. gada 13. aprīļa iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu, un uzsver, ka vienkāršošana ir nemitīgi notiekošs process, kura mērķis ir atvieglot ES līmenī notiekošo norišu un procedūru sapratni, lai nodrošinātu, ka tiek ņemti vērā visu attiecīgo ieinteresēto personu viedokļi, un beigu beigās sekmēt iedzīvotāju dalību Eiropas Savienības darbā;
5. uzsver, ka Eiropas Savienības un dalībvalstu tiesu sistēmas arī turpmāk pastiprināti centīsies pārvarēt tādus šā brīža lielākos globālos izaicinājumus kā digitalizācija, automatizācija, migrācija, terorisms un klimata pārmaiņas; ir pārliecināts, ka ar šiem izaicinājumiem galā var tikt tikai spēcīgas Eiropas Savienības ietvaros, īstenojot inovatīvus risinājumus, kas ir jārod, lai turpinātu dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, stiprinātu tiesu iestāžu sadarbību, virzītu uz priekšu Savienības reformas, ievērojot spēkā esošo Līgumu ierobežojumus, un arī turpmāk uzraudzītu ES tiesību piemērošanu;

---

¹Galīgajā balsošanā piedalījās: *Pavel Svoboda* (priešsēdētājs un atzinuma sagatavotājs), *Jean-Marie Cavada*, *Mady Delvaux*, *Lidia Joanna Geringer de Oedenberg* (priekšsēdētāja vietnieki), *Max Andersson*, *Joëlle Bergeron*, *Kostas Chrysogonos*, *Geoffroy Didier*, *Pascal Durand*, *Angel Dzhabazki*, *Rosa Estaràs Ferragut*, *Enrico Gasbarra*, *Sajjad Karim*, *Sylvia-Yvonne Kaufmann*, *Gilles Lebreton*, *António Marinho e Pinto*, *Angelika Niebler*, *Virginie Rozière*, *József Szájer*, *Axel Voss*, *Tiemo Wölken*, *Francis Zammit Dimech*, *Tadeusz Zwiefka*.

² P8_TA(2016)0279

6. uzskata, ka, jauno tehnoloģiju jomā piemērojot ikvienu turpmāko rīcībpolitiku, ir jāievēro ētiskie principi, kuru galvenais priekšmets ir cilvēki un cilvēku dzīves.

Es ticu, ka iepriekš sniegtais izklāsts dos noderīgu ieguldījumu Konstitucionālo jautājumu komitejas izstrādātajā ziņojumā.

Patiesā cieņā,

Pavel Svoboda

INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	27.11.2018
Galīgais balsojums	+: 18 -: 6 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Gerolf Annemans, Elmar Brok, Fabio Massimo Castaldo, Pascal Durand, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Diane James, Ramón Jáuregui Atondo, Alain Lamassoure, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Markus Pieper, Paulo Rangel, Helmut Scholz, György Schöpflin, Barbara Spinelli, Claudia Ţapardel, Josep-Maria Terricabras
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jasenko Selimovic, Rainer Wieland
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Wajid Khan, Constanze Krehl

**ATBILDĪGĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

18	+
ALDE	Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jasenko Selimovic
PPE	Elmar Brok, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Alain Lamassoure, Markus Pieper, Paulo Rangel, György Schöpflin, Rainer Wieland
S&D	Ramón Jáuregui Atondo, Sylvia Yvonne Kaufmann, Wajid Khan, Constanze Krehl, Jo Leinen, Claudia Țapardel
VERTS/ALE	Pascal Durand, Josep Maria Terricabras

6	-
ECR	Morten Messerschmidt
EFDD	Fabio Massimo Castaldo
ENF	Gerolf Annemans
GUE/NGL	Helmut Scholz, Barbara Spinelli
NI	Diane James

0	0

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas